

Debatt om brist på representation på Oscarsgalan 2016

Debate about lack of representation at the Oscars 2016

Mohamed Wehelie & Israel Wasaja

Förord

Framgång är en resa, förvissa är det en mycket kort, men för andra behöver framgång beslutsamhet och sömnlösa nätter. När man uppnår framgång kommer det alltid med en mycket lång lista av människor att tacka, men vår lista kommer vara betydligt kortare. Därför börjar med att tacka Per Möller vår handledare som väglett oss och haft inspirerande diskussioner med och alla våra underbara föreläsare som har dedikerad tid att styra oss i vägen till framgång. Vi vill även tacka oss själva för att vi lyckats hålla koncentrationen uppe och motstått tillfredsställelser som FIFA kvällen. Vi vill även tacka vänner och familj som har gett oss support och haft förståelse för att vi inte haft lika mycket tid under detta examensarbete.

Abstract

Avsikten med denna studie är att hitta ett sätt att förstå diskussionen, som inträffade i samband med bristen på representation bland nomineringarna i den 88:e upplagan av Oscarsgalans. Med hjälp av en dialogisk textanalys, forskningsöversikt och teorier valde vi att analysera 19 Hollywoodkändisar och välkända personers åsikter om nomineringarna. Dessa åsikter anses vara en dialog / debatt i denna studie. Resultaten visar att det finns ett missnöje mot etablissemang och mot beslutsfattarna inom Hollywood som anställer personer i sitt nätverk, vilket skapar en homogenisering och liknande historier och berättelser. Resultatet visar att hela debatten genomsyras av en kamp om hegemonisk struktur på grund av det finns ett motstånd mot att förändra de existerande maktstrukturerna.

The intention of this study is to find a way of understanding the discussion, that occurred in conjunction with lack of diversity representation in the 88th Academy Awards nominations. With help of a dialogue text analysis, research overview and theories, we chose and analysed 19 Hollywood celebrities and well-known people's opinions about the nominations. These opinions are considered as a dialogue/debate in this study. The results show that there is a dissatisfaction with the establishment and the Hollywood decision makers who hire people in their network, creating homogenization and similar stories and stories. The result shows the whole debate permeates a struggle for hegemonic structure because there is resistance to changing existing power structures.

Titel: Debatt om brist på representation på Oscarsgalan 2016

Författare: Mohamed Wehelie & Israel Wasaja

Nivå: Examensarbete på kandidatnivå inom Medie- och kommunikationsvetenskap

Institution: Konst, Kultur och Kommunikation (K3)

Fakultet: Kultur och samhälle

Lärosäte: Malmö Universitet

Handledare: Per Möller

Examinator:

Termin och år: Vårterminen 2018

Sökord: mediala representationer, stereotyper, oscarsgalan, symbolic annihilation , hegemoni, etnicitet, vithet, oscarsgalan

Keywords: media representations, stereotypes, oscars, symbolic annihilation, hegemony, ethnicity, whiteness, oscars

Innehållsförteckning

1. Inledning	5
2. Syfte och frågeställningar	6
3. Kontextualisering	7
4. Forskningsöversikt	9
4.1 Hegemoni och ekonomi inom filmindustrin	9
4.2 Saknad av representation	11
5. Teoretiskt perspektiv	13
5.1 Representation och stereotyper	13
5.2 Vithetsstudier	15
5.3 Politisk ekonomi	16
6 Metoder	18
6.2 Dialogisk textanalys	18
6.3 Urval	19
6.4 Genomförande	23
6.5 Validitet	25
7. Analys	26
7.1 Orättvis nominering och brist på mångfald	26
7.2 Oscarsgalan hegemoniska struktur problem	28
7.3 Institutionaliserad rasism och utlämnade representation	33
7.4 Mångfald i samhället borde speglas på Oscarsgalan	37
8. Sammanfattning / Slutsats	40
8.1 Slutdiskussion Israel Wasaja	41
8.2 Slutdiskussion Mohamed Wehelie	43
9. Källförteckning	45
Tryckta källor	45
Elektroniska källor	46
Radioprogram	50
Hollywood kändisars profiler	50

1. Inledning

Den 88:e upplagan av Oscarsgalan närmade sig och på ett traditionellt sätt skulle nomineringarna presenteras den 14:e januari 2016 i Los Angeles. Presentationen hölls av Guillermo del Toro, Ang Lee, John Krasinski och presidenten av Academy of Motion Picture Arts and Sciences (The Academy) Cheryl Boone Isaac (Hooton, 2016). Efter presentationen av de nominerade utbröt det stor kritik mot Oscarsgalans nomineringar och den kritiken rörde saknaden av etnisk representation bland nomineringarna för andra året i rad (Lee, 2015). Alla nominerade inom skådespelarkategorierna var vita. Det startade en hashtag som spred sig på sociala medier #OscarSoWhite för att visa missnöje mot The Academy. När Oscarsgalan för den 88:e gången hölls i Dolby Theatre i Los Angeles visades det ett montage över filmåret 2016. Ut till alla applåder kom Chris Rock som var värd för evenemanget och sade:

I'm here at the Academy Awards, otherwise known as the White People's Choice Awards. You realise that if they nominated hosts, I would't even ge this job. So y'all would watching Neil Patrick Harris right now (Oscars, 2016).

Chris Rock använde öppningsmonologen av Oscarsgalan 2016 till att på ett komiskt sätt kritisera Oscarsgalans frånvaro av etnisk representation. Komiker har alltid kritiserat större institutioner via sin komedi vilket Chris Rock gjorde och han använde sin plattform för att kritisera sin arbetsgivare The Academy (Oscars 2016). Kritiken mot Oscarsgalan för icke-representationen av etniska minoriteter i deras nomineringar är en fråga som är intressant ur ett medie- och kommunikationsvetenskapligt perspektiv. Vårt arbete kommer lyfta fram Hollywoodkändisarnas diskussion om Oscarsgalan i enlighet med den etniska representationen.

Studien kommer att delas upp i olika kapitel och efter denna inledning kommer syfte och frågeställningar presenteras. Därefter följer en kontextualisering där vi förklarar hur forskningsproblemet har en samhällelig kontext och varför det är intressant att undersöka. Nästa kapitel är forskningsöversikten där relevant tidigare forskning presenteras. Under rubriken teoretiska perspektiv presenteras olika teoretiska begrepp som används i examensarbetet. Sedan följer en metod- och materialdel där tillvägagångssätt och urval presenteras. Analysen är uppdelad i fyra olika kategorier, det vill säga: *Orättvis nominering och brist på mångfald*, *Oscarsgalans hegemoniska strukturproblem*, *Institutionaliserad rasism och utlämnade representation* samt *Mångfald i samhället borde speglas på Oscarsgalan*. Analysen görs med hjälp av de teoretiska perspektiven, tidigare forskning, metoden och materialet som tagits fram. Uppsatsen avslutas med en sammanfattning och diskussion.

2. Syfte och frågeställningar

Utan representation av alla kön, etniciteter, sexualiteter och kroppstyper finns det historier som saknas. Utan lika representation kommer folk att känna att de inte hörs eller ses (Boboltz & Yam, 2017). På grund av bristen på representation och att det enbart var vita skådespelare som var nominerade på Oscarsgalan 2016 skapades det en diskussion. Vår forskning handlar om denna diskussion som skapades, där vi har samlat in och studerat citat från 19 stycken kändisar som empiriskt material. Med hjälp av en dialogisk analysmetod har vi betraktat kändisarnas citat som en dialog. Vi kommer sedan att analysera dialogen utifrån våra teoretiska perspektiv som representation, vithetsstudier och politisk ekonomi. Syftet med studien är att finna ett sätt hur denna dialog angående bristen på representation bland Oscarsgalans nomineringar 2016 kan förstås. Frågeställningarna är följande:

- Hur såg diskussionen om representation ut bland Hollywoods kändisar i samband med Oscarsgalan 2016?
- Vilka positioneringar framkom i debatten och hur uttrycker de sig?

3. Kontextualisering

Med detta kapitel kommer vi presentera information som får en att förstå forskningen ur en djupare samhällelig kontext. Därför är det viktigt att förstå varför och hur amerikansk film har stort inflytande på människor runt om i världen. I det här avsnittet kommer vi gå djupare in på hur Oscarsgalan är formad och hur det går till vid nomineringarna.

Amerikanska filmer har ett stort inflytande och visas runt om i världen, speciellt i västvärlden i och med globaliseringen och amerikaniseringen i samhället. Globaliseringen har gett möjlighet i Sverige att konsumera amerikanska filmer och serier. I stora delar av landet finns numera också tillgänglighet till internet, och det finns även språkliga möjligheter eftersom engelska lärs ut till majoriteten av befolkningen i skolan (Engdahl & Larsson, 2011:346). Med tanke på att globaliseringen också har förändrat västvärldens kommunikationsmedier, såsom tv, radio och internet, har det påverkat människors identiteter och skapat en form av gemensam kulturell identitet med USA. Tydligt är detta i Sverige där konsumtionen av nöje blivit näst intill identisk med den amerikanska. Vi lyssnar på amerikansk musik och tittar på amerikanska serier, filmer och reality shows. Det skapar en homogenisering av kulturen internationellt och bidrar till amerikanisering eftersom det övervägande är amerikansk kultur som sprids. När populärkulturen främst består av amerikansk produktion kan amerikanska filmbolag styra vad som produceras och vad för ideologi som sprids (Engdahl & Larsson, 2011:359-361).

Representation inom film är en viktig fråga då det påverkar och formar människorna som ser på film. Film berättelser påverkar hur vi lever våra liv, hur vi ser andra människor, hur vi tänker om oss själva. Om man inte ser människor som ser ut som en själv i medier som man konsumerar kan det skapa en känsla av att vara oviktig eller otillräcklig. Människor som är underrepresenterade påverkas av hur karaktärer är stereotypiskt formade och skapade. Vanligt förekommande stereotyper är, den asiatiska nördiga matematikkillen, den blonda dumma tjejen och den arga svarta kvinnan (Boboltz & Yam, 2017). Stereotypiska filmer kan vara filmer med samma narrativ, exempelvis att filmer som handlar om svarta ofta handlar om misär och belyser historier om slaveri, tyranni, arbetslöshet, våld, droger med mera. Det är filmer som stärker den negativa bilden av en etnisk grupp (Staff, 2016). Visuella medier lär oss därmed hur världen fungerar och vår plats i den. Underhållningsindustrin skapar berättelser som sedan gror som frön, vi ser tusentals bilder som skapar mening för människor. När en presidentkandidat hävdar att nationen drunknar i en våg av våldsamma överträdelser av "latinos" får det effekt för hur det ser ut i medierna vi konsumerar (Boboltz & Yam, 2017).

Kändisar är opinionsbildare och förebilder i dagens samhälle; människor orienterar sig efter det kändisar säger och gör (Gillberg, 2014: 74). Gillberg (2014) tar upp ett exempel där hon förklarar att den amerikanska köttkonsumtionen minskar när Oprah Winfrey i sitt TV-program uttalar sig kritiskt mot köttindustrin. Detta visar på att kändisar är starka opinionsbildare och blivit framträdande aktörer, och därför har vi valt att analysera kändisarnas debatt kring brist på representation bland nomineringarna under Oscarsgalan 2016 (ibid).

Med anledning av USA:s maktposition inom film och kultur har vi valt att studera Oscarsgalans representation av etniska minoriteter. Eftersom Oscarsgalan delar ut priser till de bästa filmerna för varje filmår får galan en speciell status i samhället och får högt anseende. Därför har det stor betydelse vilka som nomineras och vinner priser. Det kan uppfattas som en form av sanning om vilka filmer och skådespelare som är bäst.

För att få bredare förståelse beskriver vi Oscarsgalan, vad det är för typ av institution, vem som bestämmer och hur tillvägagångssättet är för att få fram de nominerade. Academy of Motion Picture Arts and Sciences, även kallad The Academy, är en hedersorganisation; det uttalade målet är att främja konsten och vetenskapen för rörlig bild. The Academy har ett årligt event som kallas för Oscarsgalan och som hållits sedan år 1929, totalt 90 gånger, för att uppmärksamma filmåret. Totalt delas 24 priser ut i olika kategorier till de bästa filmerna, bland annat i kategorierna bästa film, bästa regi, bästa manliga huvudroll och bästa kvinnliga huvudroll. Det finns 7 258 medlemmar (år 2017) i The Academy, som är berättigade till att rösta fram vilka filmer som ska nomineras men även rösta fram en vinnare av de nominerade i de olika kategorierna. De som har rätt att ansöka om medlemskap och därmed är röstberättigade är personer som jobbar inom filmindustrin (Dibdin & Fletcher, 2018).

4. Forskningsöversikt

I detta kapitel kommer vi ta fram tidigare forskning inom ämnet vi valt. För att få bredare kontext på forskningen kommer vi diskutera dessa vetenskapliga artiklar i olika teman vi skapat efter innehåll. Vi har valt fem forskningsartiklar som berör ämnet representation på Oscarsgalan. Vi beskriver vem som har gjort studierna, vad diskussionen handlar om och vad de kommit fram till i dessa undersökningarna.

4.1 Hegemoni och ekonomi inom filmindustrin

Den första forskningsartikeln som tar upp hegemoni och ekonomi inom filmindustrin i USA är #OscarsSoWhite: how Stuart Hall explains why nothing changes in Hollywood and everything is changing. Artikeln är skriven av Isabel Molina-Guzman. Artikelns centrala fokus är en övergripande belysning av varför Hollywood inte har en större mångfald. Molina-Guzman (2016) tar upp hegemoni, ekonomi, rasism och sexism som ramar till varför det finns en brist på mångfald. För att genomföra sin forskning använder Molina-Guzman Stuart Halls teorier: etnicitet, representation, hegemoni.

I studien framgår att det sker stora förändringar i städerna Los Angeles och New York i relation till etnisk mångfald, det vill säga många människor flyttar in till dessa städer på grund av sociala och ekonomiska möjligheter samt karriärmöjligheter. De flesta beslutsfattarna, skaparna av innehållet och skådespelarna bor i Los Angeles och New York, där det finns stor etnisk mångfald och sker snabb förändring. Därför ställer sig Molina-Guzman frågande till varför inkludering och förändring till mer mångfald jämförelsevis går så långsamt i Hollywood. Molina-Guzman (2016) använder sig i sin forskning av diskursanalys som kritisk teori för att undersöka och analysera relationen mellan diskurser och olika samhällsfenomen. Hon använder sig också av ostrukturerade telefonintervjuer med aktiva producenter och författare. Hennes fallstudie ger underlag till en genomtänkt reflektion om etnicitet, ras och könsrepresentationer i det moderna TV-landskapet. Utifrån hennes fallstudie förklarar hon att den manliga, homogent vita, hegemoniska strukturen beror på en rad olika faktorer. Kvinnor och etniska minoriteter blir sällan anställda för uppdrag, något som till och med har visat sig minska de senaste åren.

Hon menar att en anledning är ekonomisk risk, med tanke på dem väldigt höga produktionskostnaderna därför anställer filmbolagen främst människor som tidigare bevisat sig, människor inom deras sociala nätverk, släkt, tidigare medarbetare och grannskap det är ett system. Hollywood speglar bilden av Los Angeles segregerade boende, utbildning och på så sätt samhället. Molina-Guzman menar att även om det sker en förbättring i representationer av etniska minoriteter på filmduken, så består den homogena gruppen av vita män som är beslutsfattare och innehållsproducenter, vilket gör det svårt att förändra dem traditionella Hollywoods ras och könsstrukturerna. På grund av fokuset på den förbättrade representationen och mångfalden på filmduken skiftar uppmärksamhet bort från en kritik mot den institutionella kraften. Det noteras

även att uppkomsten av digitalteknik särskilt streaming av filmer på plattformar som exempelvis Netflix har skapat stor förändring av vad som produceras. Där filmer och serier skapas om ämnen som tidigare inte gjordes. Netflix riktar in sig strategiskt mot etniska minoriteter som publik och på så sätt sätter press på dem större filmbolagen eftersom det visar sig vara ett framgångskoncept. Med tryck på Hollywood gate-keepers av akademiker, social media aktivister och andra kan det kanske i framtiden förändra den hegemoniska strukturen som existerar inom Hollywood (Molina-Guzman, 2016).

Meijers (2001) artikel *The colour of soap opera. An analysis of professional speech on the representation of ethnicity* handlar om medieproduktion. Studien genomfördes för att ta reda på hur producenter av såpoperor hanterar etnisk skillnad. Meijer undersöker hur producenterna ser på etnicitet och vad deras normer och värderingar är kring frågan. Publikens uppfattning av såpoperor beror på hur producenter konceptualiserar handlingar som förekommer i såpoperorna. Därför beslutade Meijer att genomföra 34 djupintervjuer på 32 yrkesverksamma producenter, aktörer, projektledare, rollsättare och manusförfattare. Dessa personer ingick i skapandet av de tre största såpoperorna *Good Times*, *Bad Times* (Goede tijden, slechte tijden), *Heading Towards Tomorrow* (Onderweg naar morgen) och *Goldcoast* (Goudkust). Meijer använder en diskursanalys för att analysera materialet och kommer fram till att producenter är mellanhänder. De skapar en fantasivärld av hur ett samhälle borde vara och väljer de karaktärer som kan representera samt förmedla det kodade budskapet som dem vill få fram till publiken. Producenterna valde vita holländska karaktärer istället för andra etniska minoriteter i dessa såpoperor. De valde de vita holländska karaktärerna på grund av att de ansågs vara attraktivare och komma från en överklass samt de verkade lätt för tittarna att identifiera sig med. Detta ger mer tittare och de ekonomiska faktorerna av att maximera vinster gör så att representation inte prioriteras (Meijer, 2001:207-221).

Meijers studie kan kopplas till det Molina-Guzmans förklarar om att hegemonisk homogenitet skapar berättelser och historier utan mångfaldig representation i åtanke. En anledning till varför man inte anställer eller representerar etniska minoriteter är samma anledning som Molina-Guzman förklarar, nämligen ekonomiskt risktagande. Det finns inte tro på att etniska minoriteter i filmer når den globala marknaden som krävs för att göra maximala ekonomiska resultat och på så sätt tillfredsställa makthavarna. Som Molina-Guzman (2016) konstaterar sker det en förändring i uppfattningen om att endast en viss typ av filmer kan nå maximal ekonomisk utdelning. Nya aktörer som Netflix har kommit fram på filmmarknaden och visat att representation av etniska minoriteter inte betyder ekonomisk förlust, snarare tvärtom. Konsumenterna har visat att det finns en efterfrågan på filmer med etnisk representation och därför kan man ställa sig frågan till om förklaringen om ekonomisk vinst är den riktiga anledningen.

4.2 Saknad av representation

Maryann Erighas (2015) forskningsartikel om ras, kön, kultur och Hollywoods representation i digitala medier noterar att Hollywood som en industri har bidragit till spridningen av populärkulturen i både USA och i världen i stort sedan början av industrin. Därför belyser och dramatiserar artikeln hur representationen i Hollywood inte har förändrats under de senaste 20 åren. Forskaren använder textanalys och datainsamling om Hollywoods sysselsättningsstatistik från olika organisationer och industrier för att belysa hur Hollywoods kulturella produktioner och framför allt bristen på proportionell representation har bidragit till hur samhällskulturen är omformad (Erigha, 2015:78, 79).

Numeral representation är ett begrepp som forskaren använder och det innebär ett sätt att belysa närvaro eller frånvaro av en viss social grupp både framför kameran och bakom kulisserna i en medieprodukt. Med detta begrepp relaterar forskaren till Hollywood som en övervägande vit och manlig sfär, där kvinnor och etniska minoriteter är underrepresenterade med en andel som är betydligt mindre i relation till andelen av befolkningen i USA. Vidare noterar forskaren att bristen på kvinnor och etniska minoriteter i positioner bakom kulisserna i Hollywood kan pekats ut som en av orsakerna till att det har funnits en begränsad kreativitet. Även förekomsten av stereotypiska bilder visar bristen på mångfald hos beslutsfattarna.

Forskaren noterar också vikten av representationskvalitet i produktionen gällande vad som ska produceras och inte produceras. Det vill säga olika grupper av människor får olika roller i produktionen av filmer och det är baserat på antingen resurser som ges till producenterna eller industrins beslutsfattare. Generellt är det industrins beslutsfattare som bestämmer vilken typ av representation av kultur som produceras och inte produceras, samt ifall kvinnors och etniska minoriteter kan delta i en viss produktion (Erigha, 2015: 79-87).

I en annan studie skriven av Coleman och Yochim, *The Symbolic Annihilation of Race: A Review of the "Blackness" Literature*, förklaras även bristen på representation. Artikelns huvudsakliga fokus ligger på att elaborera innebörden av begreppet symbolic annihilation och förklarar vikten av representation i samband med detta. Enligt författarna kan begreppet definieras i likhet med hur sociala kunskaper är presenterat i media. Människor är medvetna om att underhållningen som presenteras av media är osann, men om människor fortsätter konsumera samma eller liknande medieinnehåll kommer människor till slut att anpassa sig till medieinnehållet och därigenom associera det de ser med den sociala verkligheten. För att bevisa hur mediernas innehåll kan påverka människors uppfattning av verkligheten förklarar författarna med ett exempel. Sjuksköterskor i filmer presenteras ofta som kvinnor och inte män, vilket har gjort att ett stort antal mediekonsumenter har skapat en förståelse för att sjuksköterskeyrke enbart är för kvinnor. Dessutom har förväntningar skapats på att läkaryrket enbart är för män, vilket skiljer sig från den verkliga världen där både män och kvinnor förekommer inom samma arbetsfält.

Könsrollsförväntningar exemplifierar representationsbristen i media och kan förstås med tanken av att det som representeras i media skapar den sociala verkligheten medan det som inte presenteras

uppfattas som att det inte existerar, vilket kallas för symbolic annihilation. Begreppet beskriver också ojämn medierad representation av sociala berövade grupper. Begreppet är indelat i tre aspekter enligt Coleman och Yochim (2008:1-3). Den första aspekten är utelämnande som innebär att en viss grupper av människor exkluderas från att vara representerade i media. Den andra aspekten är trivialisering som innebär att förtränga och den tredje aspekten är condemnation som innebär representation av en grupp av människor med ett förkastande uttryck. Författaren påpekar också att symbolic annihilation har tagit olika former i representation inom media, exempelvis genom att man ignorerar effekterna av neokolonialism. Media porträtterar afrikanska länder som underutvecklade u-länder istället för exploaterade länder, medan USA och Västeuropa presenteras som i-länder och supermakter (Coleman & Yochim, 2008:4-5).

Begreppet symbolic annihilation reflekteras också vidare av Klein och Shiffman (2009) som studerat representation i tecknade filmer. Enligt deras forskning tolkas begreppet i förhållandet till underrepresentation av olika personer i medier. Författarna noterar att detta sätt att representera människor har funnits under en längre tid. Media har gett en orealistisk och stereotypisk bild av olika människor och dessa orealistiska bilder kan vara i relation till människors ålder, ras, kön samt kroppsvikt. Inom deras studie om representation i tecknade filmer har forskarna också uttryckt sin oro över media. I forskningen diskuteras det fram förekomsten av många negativa bilder om rasminoriteter i medierepresentationer, avsaknad av bilder av vissa grupper, äldre människor, kvinnliga karaktärer och personer vars sexuella läggning är något annat än heterosexuell (Kein & Shiffman, 2009).

Artiklarna förklarar hur representation i media påverkar människors tankesätt om kvinnor, etniska minoriteter men även människor generellt. Representation i media har stor betydelse bland människor därför får saknad av representation stor effekt. De grupper människor som inte representeras känner sig oviktiga eller osynliga. Filmer skapar en form av sanning hos sin publik där de formar deras verklighetsbild genom att skapa olika representationer.

5. Teoretiskt perspektiv

I denna del, teoretiskt perspektiv, kommer vi att redogöra och förklara vilka teoretiska begrepp vi valt att använda för att underlätta och förstå problemområdet vi undersöker i vår studie. De teoretiska perspektiv vi valt kommer användas för att analysera det empiriska materialet för att kunna svara på våra föreställningar. Valen av teoretiska perspektiv har betydelse i hur vårt examensarbete utförs och hur vi positionerar oss i vår studie. Teoretiska perspektiven vi valt att använda oss av är representation & stereotyper, vithetsstudier och politisk ekonomi.

5.1 Representation och stereotyper

Representation är produktionen av mening genom språk. Att representera någonting kan innebära att beskriva eller skildra det, att symbolisera, stå för eller att ersätta något i meningen (Hall, 1997:16). Representationsteorin är väldigt bred, därför har vi brutit ner begreppet och ser den som ett sätt att symbolisera något vilket i enlighet med Hall (2013:1, 14,) kan förstås i två huvudsakliga sätt genom vilken mening produceras. Det första är genom en gemensam begreppskarta som människor av samma identitet eller kultur har gemensamt som gör att människorna kan uppfatta saker på ett liknande sätt. Det andra sättet är språk som gör att människor förstår gemensamma begrepp och ideér som en symbol. Symbol i detta fall är indelat i två kategorier; *signifier* (d.v.s objekt, image, text, ord) och *signified* (d.v.s ide man associerar signifier med). För att denna representation ska kunna genomföras så måste signifier korrelera med signified.

Det måste finnas grundläggande kulturella och språkliga koder som gör att människor kan beskriva och förmedla det de förstår till andra vilket därmed leder till meningsskapande och då sker representation (Hall, 1997:18, 31 & 32). Denna typ av representation finns i filmer men också i debatten om filmer där människor tolkar betydelsen av sina observationer utifrån vad de associerar det med. Inom media använder man kodning för att fungera som social konvention till tolkning av ett budskap. De betydelserna som man avkodar från medier fungerar inom ett språkssystem som är laddat med ideologisk betydelse. I Laugheys (2007:61-62) reflektion om underliggande koncept av kodning (encoding) och avkodning (decoding) finns ett liknande perspektiv som belyser varför medieinnehållet ofta inte återspeglar verkligheten i en objektiv bemärkelse. Kodning är när någon inom produktionen av medieinnehållet formulerar innehållet med ett planerat budskap. I detta fall skapas en skraddarsydd betydelse (preferred meaning) som avsändaren vill att mottagaren ska ta till sig från medieprodukten. Motsatsen till kodning (encoding) är avkodning (decoding) en process där mottagen extraherar eller interpreterar mening. I enlighet med denna teori kan kändisarna i vår

studie betraktas som mottagare, som extraherar och interpreterar betydelsen av nomineringarna till Oscarsgalan 2016 (symbol) genom deras dialoger som vi studerar i detta arbete.

Ett annat koncept att lyfta upp som är relaterat till kommunikation inom medieproduktion och framförallt inom teorin om representation är stereotyper. Begreppet stereotyper innebär en förenklad bild eller idé om en viss grupp av människor. Vidare noteras det att medier i högsta grad bidrar till att olika stereotyper sprids och uppmärksammas. Detta sätt att representera människor och folkgrupper har länge iakttagits av flertalet forskare som poängterat att stereotypisering är en negativ strategi som används för att splittra människor. Det innefattar bland annat exkludering av vissa folkgrupper samt bibehållande av tidigare etablerad samhällslig och symbolisk ordning (Hall, 2013:247).

Vidare betraktas stereotypisering som ett makt- och kunskapsspel som essentialiserar, neutraliserar och klassificerar människor enligt en norm. De som avviker från denna norm blir exkluderade och klassificerade som "the other" (Hall, 2013:248). Molina-Guzman (2016) utvecklar denna teori och förklarar att massmedia har en tendens att upprätthålla homogenitet, strukturell stabilitet och binär representation av "the other". Resultatet av stereotypisering är bland annat ras och könsfördelning från de som styr produktionen av populära bilder och berättelser. Att förändra uppfattningen av "the other" kan vara svårt att uppnå eftersom att omvandlingen även kräver ekonomiska, sociala och politiska strukturer i samhället omformas. För att kunna förändra bilden av "the other" krävs en vilja att ge upp politisk, ekonomisk och kulturell makt.

Hall (2013) är kritisk till stereotyper och menar att det kopplar folkgrupper till särskilda karaktäristiska drag samt överdriver och förenklar personliga egenskaper. Lippmann (1956) menar att det är nödvändigt och användbart att använda sig av stereotyper för att kunna förklara sig och göra sig förstådd på ett enkelt sätt. Dyer (1997) har liknande tankar angående stereotyper som Hall och menar att det finns en stor åtskillnad på "stereotypes" och "types" då den sistnämnda är till för att kunna tala om människor utan att förtrycka specifika människogrupper, medan stereotyper har en rasistisk underton (Hall, 2013:257). En specifik innebörd av representation är vithetsstudier som kritiserar hur normer och strukturer ser ut i samhället där vit anses vara standard.

5.2 Vithetsstudier

Vithetsstudier är ett forskningsfält som beskriver vithet som det normala och bekanta i det västerländska samhället (Pallas, 2011:27-28). Vithet ses som en norm och ideologi där uttrycket vit inte handlar om en persons hudfärg eller ras men istället kan förstås och synliggöra den strukturerade normen som innebär att vara vit medför sociala, ekonomiska och politiska fördelar. I det västerländska samhället blir vithet normativt och ger en överordnad position i samhället. Forskning om vithet handlar om att lyfta fram och belysa vithet som annars ses som osynligt. Ahmed (2011) menar att vithet blir osynligt och tolkat som en icke-färg eftersom att det är normativt. Vitheten blir dock bara osynlig för de som besitter den, men för de som inte besitter vithet är den tydlig och kan ses överallt (Ahmed, 2011:201). Vithet kan vara allt och ingenting eftersom det är en osynlig norm vilket skapar ett privilegium (Pallas, 2011:27).

Ahmed (2011) använder sig av tidigare forskare som Dyer (1997) som i sin tur använt sig av perspektiv från tidigare forskare för att skapa förståelse och skapa sig en utgångspunkt. Det krävs en stor förståelse för att begripa den komplexa teorin om vithet, begreppet i sig utmanar traditionella uppfattningar om ras och normer. Forskning har gjorts på svarta, amerikanska urinvånare och andra minoriteter när man studerat ras. I studien finns dock en frånvaro av bilder av vita människor, trots att ras inte exklusivt är tillämpningsbart på icke-vita människor. Så länge begreppet ras bara tillämpas på icke-vita människor, och så länge vita människor inte betraktas att vara en ras, förblir vithet en mänsklig norm. Andra människor beskrivs som olika raser, vita människor är bara människor. Det finns ingen mer kraftfull position än att vara "bara" människa. Kravet på makten är påståendet att tala för mänsklighetens gemensamhet, människor indelade i olika raser kan inte göra det, de kan bara tala för sin ras (Dyer, 1997:1).

Dyer (1997) och Pallas (2011) diskuterar hur vithet har konstruerats som social konstruktion med hjälp av film och fotografi. Dem förklarar hur vithet strävar efter att göra sig själv universellt och osynligt. Majoriteten av filmer handlar om män, där männens problematik står i fokus där män har flera bärande huvudroller och biroller. Detta är något som feministiska studier ser kritiskt på. På samma sätt ser vithetsstudier kritiskt till att filmer inom Hollywood handlar om vita människor som ofta har huvudroller och biroller, eller ofta "white savior" narrativ där dem räddar etniska minoriteter från sin situation (Pallas, 2011:50-51).

Att vithet blivit norm beror på västerländsk dominans inom militär och teknisk makt. Även på grund av lång tid av kolonialism och post-kolonialism, vilket har lett till att vithet representerar mänsklighet, humanism och normalitet (Dyer, 1997:3). Kritiken mot Oscarsgalans nomineringar 2016 var att det endast är vita som är representerade. Därför är det aktuellt att studera nomineringarna utifrån begreppet vithet, då det genomsyrar västerländska samhällen där människor påverkats till att uppfatta vithet som standard.

5.3 Politisk ekonomi

Politisk ekonomi är en teori som används som verktyg för att kritiskt granska media. Den inriktar sig på media och institutionernas politik, ekonomi och texterna de producerar. Fokuset läggs kring att analysera hur olika ekonomiska klasser påverkas, hur människor har tillgång till ny kommunikationsteknik, hur politiska institutioner påverkar vad medierna producerar samt hur kapitalismen påverkar medie- och kulturindustrin. Genom att använda sig av denna kritiska tradition kan man se tydliga kopplingar mellan medieekonomi och samverkan som finns med politik (Laughey, 2007:122, 134-135).

Två av de framträdande forskarna inom politisk ekonomi, Adorno och Horkheimer (1973), inriktar sig på begreppet kulturindustrin. Kulturindustrin syftar på den kapitalistiska underhållningsindustrin och dess massproduktion av varor som musik och film (Hollywood). Adorno och Horkheimer (1973) hävdar att konsumenterna är tvungna att acceptera vad kulturindustrin erbjuder. Enligt deras teori har kulturektorns produkter ett bakomliggande motiv för att förtrycka fantasi och göra massorna socialt och politiskt inaktiva (Adorno & Horkheimer, 1973:121, 144). Dock är Adorno (1973) kritisk till standardisering som teori och hävdar att populärkulturen har standardiserats i det kapitalistiska samhället för att vädja till massorna. Genom att använda samma handling och karaktärer om och om igen skapar man en standardisering (Holt & Perren, 2009:XX).

Kritiken som tillkommit Adornos teorier om kulturindustrin och standardisering är att om publiken inte skulle tycka om produkterna som skapas, skulle det inte konsumeras tillräckligt för att göra ekonomisk vinst (Wiggershaus, 1995:513). Adorno hävdar att media bestämmer vad konsumenterna vill ha men man kan samtidigt se det som att medierna skapar det konsumenterna vill ha. Detta argument utvecklas vidare av Tamar Liebes och Elihu Katz (1990) där de säger att det är farligt att utgå från att publiken kan matas med vad som helst och fortsätta acceptera det. Därför lyfter Liebes och Katz fram begreppet kultur resistens (culture resistance), som motbevisar kulturimperialism. Med detta begrepp menar författarna att det finns normer/bias inom olika kulturer som gör att

mottagarna i dessa kulturer kan identifiera samt motstå imperialistiska medietexter. Publik från olika kulturer har förväntningar på hur medietexter som sprids i kulturen borde vara för att de ska accepteras i kulturen. Därför menar författarna att kulturell imperialism inte kan uppnås helt utan publikforskning (Liebes & Katz, 1990:4).

6 Metoder

För att kunna få svar på vårt syfte och frågeställningar har valt att söka upp material till vår kvalitativa fallstudie. Vår insamlingsteknik har utgått från att ta hjälp av tidigare information där vi tittade på historiska beskrivningar om Oscarsgalans 2016 nomineringar där vi använt oss av vad som sagts angående Oscarsgalans 2016 nomineringar. Vi har samlat in transkriberade intervjuer och textinlägg av kändisarna för att forma det empiriska materialet.

Eftersom vårt material är bestående av text och citat, kommer vi att använda oss av textanalys för att förstå vad som händer i texten, hur den skapar sin betydelse och för att se vilket samspel de har med andra texter. Inom textanalys har vi valt analysmetoden dialogisk analys för att kunna arbeta nära texter och undersöka meningsskapande i citaten vi tagit fram. I detta avsnitt kommer vi förklara närmare om denna metod samt redogöra för vårt material, urval, genomförande och validitet.

6.2 Dialogisk textanalys

För att kunna analysera materialet vi har samlat har vi valt att använda oss av textanalys.

”Textanalys handlar om att närma sig en text förutsättningslöst.” – (Ledin & Moberg, 2010: 160).

Människor läser en text för att bryta ner texten, närmare förstå innehållet och analysera från olika perspektiv (Ledin & Moberg, 2010:160). Man kan även analysera en text med en idé eller tanke från grunden. Frågor man ställer sig när man gör en textanalys är: Vad händer i texten? Hur skapar den sin betydelse? På så sätt studerar man textens olika beståndsdelar. I textanalys ingår allt från bilder, musik, symboler, kläder och arkitektur. Inom textanalys finns det också olika metoder så som retorisk analys, diskursanalys och semiotisk analys (Ledin & Moberg, 2010:153-155). Texter står aldrig för sig själva utan ingår i ett samspel med andra texter, vilket kallas för intertextualitet, som är ett centralt begrepp inom textanalys. Man kan se intertextualitet tydligt i ord, uttryck, samtal och texter (Ledin & Moberg, 2010:155-156).

Dialogisk analys är en analysmetod inom textanalys som vi valt ut för att kunna analysera vårt material. Dialogisk analys fokuserar på relationer mellan olika uttalanden inom text men även inom texter som har ett direkt eller indirekt sammanhang. Olika texter från medier ses som repliker i pågående samtal kring olika ämnen, händelser, situationer medan personer ses som röster som samverkar för att skapa mening. Materialet för en dialogisk analys hämtas från olika mediala och icke-mediala sammanhang och utgörs av medietexter som artiklar, webbsidor, tv-program och

radioprogram mm. När man vill arbeta med texter och frilägga och undersöka meningsskapande ur ett relationellt perspektiv är dialogs analys lämplig (Lundell, 2010: 243-244).

Inom dialogisk analys finns det inte en färdig mall utan man analyserar och skapar istället egen modell utifrån sin forskningsfråga. Analysmodellen för denna studie beskrivs i avsnittet genomförande, där hänsyn har tagits till fyra centrala analytiska begrepp i den dialogiska analysen. Dessa begrepp är kontext, rekontextualisering, intertextualitet och genre. Kontextbegreppet används också i andra typer av textanalyser, men är det ett mer nyanserat begrepp med många dimensioner. Kontexten är inte någon statiskt statistisk eller något homogent utan rör sig om olika typer av kontexter, där dessa används som resurser för att skapa mening (Lundell, 2010: 245-247). Kontext betyder omständigheter, sammanhang, omgivning, eller övergripande situation. Kontext inrymmer begreppet intertextualitet (Ledin & Moberg 2010:155-156). Lundell (2010) utvecklar konceptet vidare och menar att i en dialogisk analys är kontexten ett viktigt koncept att ta hänsyn till, där hon menar att människor utför en dialog utifrån fler kunskapsförutsättningar (Lundell, 2010:246).

Intertextualitet är en term inom medie-och kommunikationsvetenskap och betyder att en text aldrig står för sig själv utan ingår i relationer med andra texter, det går alltid att jämföra och tolka en viss text med andra texter. Ett exempel på intertextuella relationer är citat som vi använder oss i vårt arbete. Dessa citat är relaterade till varandra eftersom att de alla berör samma ämne, Oscarsgalan 2016. För att applicera det i vårt arbete har vi använt oss av begreppet rekontextualisering. Rekontextualisering betyder att man tar en text eller en mening från sitt sammanhang och placerar det i ett annat sammanhang. Genom att rekontextualisera dessa citat skapas olika genrer. En genre är en inriktning eller kategori där liknade konstformer är samlade (Ledin & Moberg, 2010:155-156). I vårt arbete är genre de olika rubrikerna som finns i analysen. I genomförande delen, avsnitt 6.4, tydliggör vi hur analysmetoden tillämpats i vår studie. Där tar vi hänsyn till de analytiska begreppen kontext, rekontextualisering, intertextualitet och genre samt bearbetar dem i relation till kontextuella faktorer inbakat i en generell analysmodell.

6.3 Urval

Vi har samlat in reaktioner i form av citat från 19 välkända personer, de flesta av dem med koppling till Hollywood. Samtliga reaktioner berörde Oscarsgalans nomineringar 2016. Vi har valt ut kändisar som gjort uttalande angående representationen bland de nominerade på Oscarsgalan 2016. Vi valde kändisar och offentliga personer eftersom deras röster har stor påverkan på allmänheten och kan skapa press på makthavare. För att analysera diskussionen som skapades i samband med Oscarsgalan 2016 om representation valde vi att begränsa urvalet till människor som är involverade

i Hollywood som skådespelare, producenter, regissörer, manusförfattare m.m. Detta gjorde vi dels för att avgränsa vår studie men även då röster från människor i Hollywood har mer inflytande på publiken. Större inflytande skapar en bättre chans att påverka en aktör som The Academy. Utan dessa skådespelare, manusförfattare regissörer och producenter går det inte att ha en Oscarsgala. Därför valde vi att utesluta röster från gräsrotsnivå och journalister, och istället enbart inrikta vår studie på offentliga personer. Urvalet är gjort genom att samla in reaktioner från offentliga personer på hemsidorna "The Hollywood Reporter" och "Variety".

Alla personernas reflektioner kring Oscarsgalan 2016 nomineringar är insamlade från ursprungskällan. Vi valde främst de två största mediekanalerna för rapporter om Hollywood och film i USA "The Hollywood Reporter" och "Variety". Dessa mediekanaler har gjort en del intervjuer och publicerat kändisars uttalande från andra mediekanaler angående brist på representation bland Oscarsgalans 2016 nomineringar. För att förtydliga vilka dessa mediekanaler är kommer vi beskriva dem kort. The Hollywood Reporter är en amerikansk digital multi-plattform. Tidningen grundades år 1930 av William R. "Billy" Wilkerson och är Hollywoods första dagliga underhållningsbaserade tidning. Tidningen fokuserar främst på Hollywoods filmindustri, tv-underhållningsindustrin, mode, ekonomi, teknik, livsstil och politik (The Hollywood Reporter, 2018). Precis som The Hollywood Reporter, är Variety en amerikansk underhållningstidning och webbplats. Den grundades år 1905 av Sime Silverman i New York. Idag ägs Variety av Penske Media Corporation i Los Angeles med främsta fokus på en veckovis rapportering om underhållningsbranschen (Variety, 2018). Förutom mediekanalerna har vi även sökt information hos kändisarnas sociala mediekonton för att ta reda på om det som har förekommit i tidningarna stämmer. Vi har även gått vidare och kollat upp ursprungskällor till intervjuerna som The Hollywood Reporter och Variety publicerat.

Vi kommer presentera dessa kändisar vid deras namn, samtidigt är det viktigt att poängtera att kritiken från dessa personer till Oscarsgalan kan vara stötande men de ger en simplifierad förståelse på vikten av representation i Oscarsgalan. När man väljer ut offentliga personer ska man ha i åtanke att de på grund av sina positioner inte kan säga vad som helst. Deras yttrande utstår ofta kritik från journalister och media som ständigt granskar dem vilket kan få negativa konsekvenser för personerna. Exempel på detta är Mel Gibson som uttalade sig negativt angående judar och klandrade dem för alla krig som sker i världen (Roshanian, 2016). Ett annat exempel är Michael Richards som spelade Kramer i Seinfeld som använde rasistiska uttalande mot svarta där han sa att de borde hängas (Gumbel, 2006). Båda förlorade sina jobb vilket visar att det krävs en filtrering i vad de offentliga personerna säger. Nedan kommer vi presentera vilka de 19 personer vi valt ut är:

Alejandro Inarritu är en mexikansk filmregissör, producent och manusförfattare. Han är född den 15:e augusti 1963 (54 år) och har producerat filmer som Babel 2006, The Revenant 2015, och har vunnit tre Oscars utmärkelser för Best Picture, Best Director, och Best Original Screenplay (IMDB, 2018o)

Barack Obama är en amerikansk politiker som blev 44:e president i USA från 2009 till 2017. Han är född den 4:e augusti 1961 (56 år).

Cameron Bailey är en kanadensisk filmkritiker och festival programmerare. Han har varit artistisk chef för Toronto International Film Festival sedan 2012 (IMDB, 2018m).

Charlotte Rampling är en engelsk skådespelerska, modell och sångare. Hon är född 5:e februari, 1946 (72 år). Hon har varit med i film som, Georgy Girl 1966, 45 Years, och hon har också fått en OBE prestige (IMDB, 2018g).

Cheryl Boone Isaacs är född år 1949 (69 år). Hon är public relations executive för Academy of Motion Picture Arts and Sciences. Hon var president i The Academy från år 2013 till 2017 (IMDB, 2018e).

Clint Eastwood är en Amerikansk skådespelare, regissör, producent, kompositör, affärsman, och en politiker, född den 31:a maj 1930 (87 år). Han har varit med i Tv-serie som Rawhide 1959-1965, A fistful of dollar, Den gode, den onde och den fule. Han har vunnit fyra Oscars utmärkelser i sin karriär (IMDB, 2018i).

Danny DeVito är en amerikansk skådespelare och filmskapare. Han är född den 17:e november 1944 (73 år). Han blev först populär i tv-serien Taxi 1978–1983. Han har också varit med i filmer som, Tin Men, Throw Momma from the Train, One Flew Over the Cuckoo's Nest, Ruthless People, Man on the Moon, Terms of Endearment, Romancing the Stone, Twins, Batman Returns (IMDB 2018p).

Ellen Page är en kanadensisk skådespelerska. Hon är född den 21:a Februari 1987 (31 år). Hon har varit med i Tv-drama som Juno 2007, Pit Pony, Trailer Park Boys, ReGenesis, Tracey Fragments 2007, Smart People 2008, Super 2010, Inception 2010 och mer (IMDB, 2018r).

George Clooney är en Amerikansk skådespelare, regissör, producent, manusförfattare, aktivist, affärsman och filantropiskt. Han är född den 6:e maj, 1961(56 år) och han har fått tre Golden Globe Awards och två Oscars utmärkelser, en för hans roll i en film Syriana 2006 och den andra för co-production i en film som heter Argo 2012. Han är också känd i film som "Ocean's Eleven". Totalt han har vunnit 67st utmärkelser priser i sin karriär (IMDB, 2018b).

Ice Cube är en amerikansk artist och skådespelare född 1969 (49 år), känd från rap-gruppen N.W.A. som fick en film baserad på deras karriär kallad "Straight Outta Compton". Han har varit med i filmer som Boyz in the Hood, Friday och Ride Along (IMDB, 2018s)

Lupita Nyong'o är en Kenyansk- Mexikansk skådespelerska. Hon är född den 1:a mars, 1983 (35 år) och hon är skådespelerska hon har medverkat i filmer som "Black Panther" och "12 years a slave" där hon blev nominerade och vann utmärkelsen bästa kvinnliga biroll 2014 på Oscarsgalan. Hon har totalt vunnit 40 st utmärkelser priser i sin skådespelerska karriär (IMDB,2018a).

Matt Damon är en amerikansk skådespelare, filmproducent, och screenwriter. Han är född den 8:e oktober 1970 (47 år) och har vunnit en Oscar, två Golden Globe Awards och varit nominerade i British Academy Film Awards och Emmy Awards. Han är också känd som "Jason Bourne" i för sin roll i Bourne franchise som ägde rum mellan 2002–2016, han har också varit med i andra filmer som Ocean's Trilogy 2001–2007, Invictus 2009, Mars 2015 m.m. (IMDB, 2018j).

Michael Caine är en engelsk skådespelare, producent och författare. Han är född den 14:e mars 1933 (85 år). Han har varit med i mer än 115 filmer, bland annat Zulu 1964, The Ipcress File 1965, Alfie 1966, The Italian Job 1969, Battle of Britain 1969, The Prestige 2006, Inception 2010, Interstellar 2014, Going in Style (2017). Han har vunnit två Oscar priser, 1 BAFTA Awards, 3 Golden Globe Awards, 1 SAG Awards. (IMDB, 2018n)

Oprah Winfrey är en amerikansk talkshow host och skådespelare. Hon är född den 29e januari 1954 (64 år). Hon har varit nominerad för två Oscars i filmerna Selma och The Color Purple, hon är även en av huvudpersonerna som populariserade talkshows med sitt program The Oprah Winfrey show (IMDB, 2018h).

Spike Lee är en amerikansk filmregissör, producent, författare och skådespelare. Han är född den 20:e mars 1957 (61 år). Han är också kända för sina filmer som behandla kontroversiella sociala

och politiska frågor. Han har producerat filmer som Jungle Fever 1991, Malcolm X 1992, Get on the Bus 1996, Evolution of a Criminal 2014 och mer (IMDB, 2018l).

Steve McQueen är en engelsk filmregissör, producent, screenwriter och video artist. Han är född den 9:e oktober 1969 (48 år). Han är en regissör och författare till film som 12 years a slave "12 år en slav" 2013, Shame 2011 och Hunger 2008 (IMDB, 2018q).

Steven Spielberg är en av dem rikaste filmskapare i världen. Han är en amerikansk filmregissör, producent och manusförfattare. Han är född den 18:e december, 1946 (71 år) och i Hollywood är han mest känd som bästa filmregissör. Indiana Jones (1981, 1984, 1989, 2008), E.T. (1982), Jurassic Park (1993), världskrig, Rädda menige Ryan (1998) är bland de mesta kända filmer som han har regisserat. Han fått totalt tre Oscars utmärkelser i sin karriär (IMDB, 2018c).

Reese Witherspoon är en amerikansk skådespelerska, producent och entreprenör. Hon är född den 22:a mars 1976 (42 år). Hon har vunnit en Oscar, en Emmy, BAFTA Award, och två Golden Globe Awards. Hon har varit med i bland annat, The Man in the Moon 1991, Jack the Bear 1993, Election 1999, Walk the Line 2005, Sing 2016, HBO drama series Big Little Lies 2017 och m.m (IMDB, 2018k).

Viola Davis är en amerikansk skådespelerska och producent. Hon är född den 11:e augusti, 1965 (52 år). Hon var den första svarta skådespelerskan att bli nominerade för tre Oscars utmärkelser. Hon har vunnit en Oscars för bästa kvinnliga biroll för sin roll i filmen Fences, hon är även känd från Tv-serien How to Get Away with Murder. Totalt har hon fått 93 utmärkelser priser i sin karriär (IMDB, 2018f).

6.4 Genomförande

Här vill vi tydliggöra hur vi kommer tillämpa den dialogiska analysmetoden i vår studie. Först betraktade vi de insamlade citaten som en dialog då de förekom i form av en debatt rörande Oscarsgalans nomineringar. Därefter har vi bearbetat dessa dialoger i jämförelse med Lundells (2010:246) uppfattning om att "dialog är ett sätt att förstå språk och kommunikation". För att re-kontextualiserar det insamlade materialet till vår forskning har vi använt oss av följande tre analytiska moment som rekommenderas när man ska förflyttar något som är sagts tidigare till ett annat sammanhang.

Vi började med att de-kontextualisera texten det vill säga bryta ut citat från sitt ursprungliga sammanhang. Det citerade sammanhanget hämtades ur en längre artikeltext, därefter organiserade vi citaten för att de skulle passa den stil och uttrycksform som kännetecknar det nya sammanhangets texttyp. Slutligen infogades citaten i det nya sammanhanget, det vill säga i de olika kategorier/genrer där citaten passar in. Dessa analytiska steg rekommenderas i Lundell (2010:251).

Inom dialogisk analysmetod skapar man en egen modell för att kunna sortera samt analysera sitt empiriska material. Därför använder vi oss av kontextuella faktorer som är tagna från Lundell (2010:246) och omformulerade för att sortera materialet;

- Den omgivande konkreta situationen. I det här fallet debatten kring brist på mångfald bland nomineringarna på Oscarsgalan 2016.
- Det som sagts tidigare (i det aktuella samtalet som är brist på representation på Oscarsgalan 2016 eller i andra samtal kring ämnet),
- Vad deltagarna redan kan, vet, förstår om ämnet,
- Deltagarnas syfte med att interagera och kommunicera i en specifik situation,
- De andra som deltar i kommunikationen,
- Vad det är för slags kommunikativ situation man befinner sig i (radiostation, röda mattan, sociala medie inlägg och andra kommunikations medier),
- Det organisatoriska sammanhanget (rollfördelning, syfte med verksamheten och hierarkier inom The Academy),
- Språkkunskaper, rutiner för hur man kommunicerar just här,
- Generell bakgrundskunskap (syn på världen i stort, kunskap om nationella eller internationella förhållanden etc.)

Dessa kontextuella faktorer vägs in när man ska förstå en dialog som en form av kommunikation. Genom att använda kontextuella faktorerna kommer vi skapa en förståelse för texten. Utifrån dessa faktorerna har vi skapat en analysmodell som vi använder oss av för att sortera samt analysera materialet. Nedan är modellen uttryckt i tre frågor:

1. I vilket sammanhang uttalar sig X? (Hollywood kändisar)
2. Vad säger citatet?
3. Hur samtalar texten X med texten Y?

Med dessa frågor tar man upp vilken kontext citaten förekommer i, hur citaten lyder, hur vi tolkar texten och intertextualiteten. Efter att vi ställt frågorna enligt modellen, analyserade vi hur meningen av citaten kunde tolkas i relation till forskningsöversikter och teoretiska perspektiv. Detta för att kunna besvara våra frågeställningar.

6.5 Validitet

Studien vi har genomfört inom detta forskningsområde ligger i en kvalitativ fallstudie där forskaren är både ett mätinstrument och uttolkare av resultatet. För att skapa ett pålitligt resultat i denna studien har vi eftersträvat att finna förståelse av våra urval, särskilt det utvalda materialet. För att få bättre reliabilitet av resultatet har vi haft som avsikt att bekräfta att information som styrkt vår undersökning är relevant och aktuell. Vi har tillämpat våra valda analysmetoder, teorier samt forskningsartiklar till kändisarnas reflektioner för att analysera deras respektive synvinklar om Oscarsgalans nomineringar. Därigenom har vi fått svar på våra frågeställningar samt uppnått pålitlighet i vårt resultat.

7. Analys

I det här kapitlet kommer att redogöra för vår analys. I enlighet med representationsteorin, att signifier korrelerar med signified i meningsskapande (Hall, 1997), finner vi att kändisarnas reflektioner är exempel på hur mening skapas utifrån de symboler som man förknippar sig med. Med stöd av teorin anser vi nomineringen till Oscarsgalan 2016 vara en signifier för kändisarna. Deras citat är en tolkning av vad de associerar nomineringen till Oscarsgalan med och vad det innebär eller signifierar för dem. Kapitlet inleds med olika avsnitt som lyfter fram vad kändisarna associerar nomineringar med.

7.1 Orättvis nominering och brist på mångfald

I detta avsnitt analyserar vi citaten från intervjuerna med kändisarna, om anledningen till varför Oscarsgalan såg ut som den gjorde. Citaten är tagna från olika ställen men sammanställda här eftersom det är samma problem som diskuteras. Intervjuerna är gjorda efter att nomineringarna presenterades den 14 januari, under en tidsperiod på en vecka. I intervjuerna diskuterar kändisarna bristen på representation bland nomineringarna till Oscarsgalan 2016.

När George Clooney blev intervjuad av Variety om vad The Academy borde göra, som kritik mot nomineringarna till galan, svarade han på frågan:

We should have been paying attention long before this. I think that African Americans have a real fair point that the industry isn't representing them well enough. I think that's absolutely true. Let's look back at some of the nominees. I think around 2004, certainly there were black nominees like Don Cheadle, Morgan Freeman. And all of a sudden, you feel like we're moving in the wrong direction. There were nominations left off the table. There were four films this year: "Creed" could have gotten nominations; "Concussion" could have gotten Will Smith a nomination; Idris Elba could have been nominated for "Beasts of No Nation;" and "Straight Outta Compton" could have been nominated. And certainly last year, with "Selma" director Ava DuVernay I think that it's just ridiculous not to nominate her -George Clooney (Setoodeh, 2016)

Clooney säger att man tidigare borde uppmärksamma aspekter om att svarta har varit underrepresenterade på Oscarsgalor. Han pekar ut året 2004 och att det då var svarta skådespelare som var nominerade och han ger även exempel på några av dessa. Clooney poängterar därefter att efter detta har The Academy tagit fel riktning med sina nomineringar. Utifrån Coleman och Yochim (2008) kan som Clooney påstår tolkas i likhet med representation. Han lyfter upp och poängterar hur svarta skådespelare har varit systematiskt underrepresenterade i många år gällande Oscarsgalans nomineringar. Clooney förklarar att det finns svarta skådespelare/skådespelerskor samt filmer som

förtjänat att vara nominerade. Exempel på filmer som borde ha varit nominerade är "Concussion", "Beasts of No Nation", och "Straight Outta Compton" och exempel på skådespelare är Will Smith och Idris Elba. Clooney hävdar även att filmregissören Ava som regisserade filmen "Selma" förtjänade att vara nominerad filmåret 2015 och är oförstående till varför hon inte nominerades. Clooney påpekar att människor borde uppmärksammas underrepresentationen av svarta människor i tidigare nomineringar.

Utifrån Coleman och Yochims (2008) beskrivning av symbolic annihilation, kan The Academys val att inte representera och inkludera etniska minoriteter uppfattas som symbolic annihilation. Deras representation av nomineringar kan uppfattas av publiken och personer inom branschen som sanning, vilket gör att människor kan känna ett visst utanförskap. Deras val av nomineringar kan tolkas som att det inte finns svarta skådespelare/skådespelerskor eller svarta regissörer som är värda att uppmärksammas med ett prestigefyllt pris. När Clooney nämner att det finns svarta filmer, skådespelare och regissörer som borde ha varit nominerade, eftersom de förtjänar det, kan man ifrågasätta varför de inte blev nominerade.

I samma vecka som Clooney blev intervjuad, publicerade Witherspoon på sin Facebooksida sitt uttalande angående representationen bland Oscarsgalans nomineringar. Hon berättar att:

I really appreciated this article in TIME on the lack of racial and gender diversity in this year's Oscar nominations. So disappointed that some of 2015's best films, filmmakers and performances were not recognized... Nothing can diminish the quality of their work, but these filmmakers deserve recognition - Reese Witherspoon (Witherspoon, 2016).

Utifrån detta citat förklarar Witherspoon att hon uppskattade artikeln från TIME som tog upp bristen på ras- och genusrepresentation i nomineringarna. Men precis som Clooney är Witherspoon också besviken på att de bästa filmerna och filmskaparna inte blev nominerade 2015. Witherspoon säger också att dessa filmskapare förtjänar erkännande för sin konstnärliga kreativitet.

Fortsättningsvis hävdar Witherspoon (2016) att "As an Academy member, I would love to see a more diverse voting membership". Ett medlemskap som bygger på mångfald är också i linje med vad Cheryl Boone Isaacs med andra ord menar i sina reflektioner angående Oscarsgalan. Cheryl Boone Isaacs, som tidigare var ordförande i The Academy, blev intervjuad av The Hollywood Reporter om nomineringarna och resonerade på liknande sätt som Witherspoon och Clooney:

I'd like to acknowledge the wonderful work of this year's nominees, while we celebrate their extraordinary achievements, I am both heartbroken and frustrated about the lack of inclusion. This is a difficult but important conversation, and it's time for big changes. The Academy is taking dramatic steps to alter the makeup of our membership. In the coming days and weeks we will conduct a review of our membership recruitment in order to bring about much-needed diversity in our 2016 class and beyond - Cheryl Boone Isaacs (Galloway, 2016)

Boone Isaacs förklarar att hon uppskattar de som var nominerade i galan för deras särskilda insatser. Hon betonar att hon är besviken och frustrerad på bristen av inkludering i nomineringarna precis som Clooney och Witherspoon. Boone Isaacs anser att kritiken som galan fick är en svår diskussion men det är viktigt att debatten existerar. Därför säger hon att det är dags för stora förändringar inom omröstningsmedlemskapet. Boone Isaacs, Clooney och Witherspoon har alla grundläggande kulturella och språkliga koder gällande Oscarsgalans nomineringar eftersom de uttrycker sig om ämnet på ett liknande sätt (Hall, 1997).

I enlighet med Halls (1997) representationsteori uppfattar Boone Isaacs och Witherspoon nomineringen som en symbol eftersom bara vita människor var nominerade. De associerar symbolen med bristen på mångfald i röstsystemet. Detta signifierar behovet av en översyn över rekryteringen av medlemskap för att kunna skapa en mer välbehövlig mångfald inom omröstningsmedlemskapet, vilket därmed skulle inkludera fler människor och skapa en mer representativ gala. Genom att producera galan på ett sätt som speglar en mångfaldig representation, kan alla människor känna sig representerade. Om man ser människor som liknar en själv i nationella utmärkelser som exempelvis Oscarsgalan, så kan individen känna tillhörighet och inkludering (Hall, 1997). Utifrån dessa uttalande framgår bristen på representation och mångfald bland de som har rösträtt i The Academy.

7.2 Oscarsgalan hegemoniska struktur problem

Ett annat perspektiv som kännetecknar debatten om representationen bland Oscarsgalans nomineringar bland kändisar är Oscarsgalans hegemoniska strukturproblem. Här diskuterar kändisarna om de orättvisa strukturer som finns inom Hollywoodindustrins produktionssystem, där hegemonisk makt genomsyrar en stor del av debatten. Alla kändisar i detta kapitel blev intervjuade i olika sammanhang under en tidsperiod på en vecka (mellan 20 januari och 27 januari 2016). I detta avsnitt debatterar dessa kändisar den hegemoniska strukturen.

Viola Davis blev intervjuad på röda mattan under en gala för kvinnor av Elle magazine och fick frågor angående Oscarsgalan 2016 och hashtagen #OscarsSoWhite. Hon fick frågan varför det saknades representation på galan:

The problem is not with the Oscars, the problem is with the Hollywood movie-making system. How many black films are being produced every year? How are they being distributed? The films that are being made, are the big-time producers thinking outside of the box in terms of how to cast the role? Can you cast a black woman in that role? Can you cast a black man in that role? - Viola Davis (Boone, 2016).

Davis menar att problemet är större än The Academy och hon menar att huvudorsaken är Hollywoods filmproduktionssystem, där hon ifrågasätter hur många svarta filmer som produceras och om producenter tänker utanför boxen när de skapar roller. Precis detta syftar Molina-Guzman (2016) på i sin undersökning eftersom hon uppmärksammar att det behövs representation och mångfald bakom filmduken hos beslutsfattarna, manusförfattare och makthavarna inom Hollywood. Det är beslutsfattarna, manusförfattarna och makthavarna i Hollywood som tar beslut om vilka filmer som produceras. På så sätt bestämmer de redan vilken typ av representation som ska ske och det är där som Davis påpekar att problemet ligger, det vill säga inte enbart i The Academy. Davis förstärker detta genom att säga:

You can change the Academy, but if there are no black films being produced, what is there to vote for? You cannot win an Emmy for roles that are simply not there - Viola Davis (Boone 2016).

Här menar Davis att genom att göra förändring inom The Academys omröstningssystem kommer inte en förändring att ske bland nomineringarna. Om filmerna inte produceras går det inte att rösta på dem och på så sätt kan man inte vinna en utmärkelse för roller som inte finns. I enlighet med Molina-Guzman (2016) och Erigha (2015:79-87) är Davis kritisk till den hegemoniska struktur inom Hollywood som inte skapar roller eller inkluderar etniska minoriteter i sina medieproduktioner.

Spike Lee blev intervjuad under talkshowprogrammet "Good morning America" och i samband med det blev han tillfrågad angående Oscarsgalan och kritiken de fick för galan 2016. Han är precis som Viola Davis kritisk till den hegemoniska strukturen och menar att problemet ligger hos beslutsfattarna. Han förklarar i intervjun:

This whole Academy thing is a misdirection play. We're chasing a guy down the field, he doesn't even have the ball. The other guy's high-stepping in the end zone. It goes further than the Academy

Awards. It has to go back to the gatekeepers. We're not in the room. The executives, when they have these greenlight meetings quarterly, they look at the scripts and see who's in it and decide what we're making and what we're not making - Spike Lee (Lewis, 2016).

Lee menar att kritiken är riktad åt fel håll. Han förklarar att kritiken måste vara mot chefer och styrelser som bestämmer vilka manus som görs och vad som inte görs. Dessutom måste kritiken handla om vilka personer som anställs för att skriva och producera filmerna. Han menar att för att kunna skapa mångfald på Oscarsgalan måste det först skapas mångfald hos styrelsen, chefer och beslutsfattare. Samma tankar har både Alejandro Inarritu och Steve McQueen som båda förklarar att problemet ligger i att det saknas mångfald hos chefer och beslutstagare med makt. Under det årliga eventet, arrangerat av The Academy "PGA Nominees Breakfast" för de nominerade, blev Alejandro Inarritu intervjuad där det stora samtalsämnet för årets gala var mångfald. Inarritu menar att:

I think the things The Academy has just made is a great step, but the Academy really is at the end of the chain. Hopefully, active change, positive change, they can start at the beginning of the chain. The complexity of the demographics of this country should be reflected not only at the end of the chain, cinema is the mirror where we can all see ourselves - Alejandro Inarritu (Kilday, 2016).

Inarritu förklarar att The Academy gått i rätt riktning, men att organisationen ligger i slutet av en kedja där han menar att det finns större förändring som behöver göras i början av kedjan. Han använder kedjan som en metafor för de olika institutionerna och samhället. Han menar som Davis och Lee att förändring först måste ske i samhället, men även hos beslutsfattarna för att det till slut ska kunna ske en förändring hos The Academy. Inarritu förklarar även att mångfalden i det amerikanska samhället inte endast bör speglas på bioduken utan även i slutet av kedjan hos beslutsfattarna och cheferna, där alla ska kunna se sig själva representerade. Steve McQueen intervjuades djupgående av The Guardian, där han i en del av intervjun diskuterar beslutstagarna inom Hollywood:

The real issue is movies being made, decisions being made by heads of studios, TV companies and cable companies about what is and is not being made. That is the start. That is the root of the problem - Steve McQueen (Rose, 2016).

McQueen menar att problemet är beslutstagarna i de stora filmbolagen, tv-bolagen och kabelföretagen som bestämmer vad som görs och inte görs. Han förklarar att man måste starta med roten av problemet. Detta förklaras också av Lupita Nyong'o på hennes instagram när hon skriver att liknande berättelser och karaktärer skapas av Hollywood angående #OscarSoWhite. Därför

menar hon att det krävs en expanderings av historierna genom att ge olika etniska grupper chansen att berätta sina historier som manusförfattare och producenter:

I stand with my peer who are calling for change in expanding the stories that are told and recognition of the people who tell them - Lupita Nyong'o (BBC, 2016).

Dessa uttalanden kan kopplas till både Molina-Guzman (2016) och Meijers (2001) resonemang att hegemonisk homogenitet skapar berättelser och historier utan mångfaldig representation i åtanke, vilket i förlängningen påverkar galor som Oscarsgalan. Utifrån analysen kan man se att det finns en stark hegemonisk struktur inom Hollywood som skapar historier och berättelser som saknar mångfaldig representation.

Det McQueen med flera förklarar överensstämmer med Molina-Guzman (2016), nämligen att den homogena gruppen av vita män som är beslutsfattare och innehållsproducenter gör det svårt att förändra de traditionella ras- och könsstrukturerna inom Hollywood. För att en förändring ska kunna ske inom representationen behövs det en förändring hos beslutsfattarna. Kvinnor och etniska minoriteter blir sällan anställda för uppdrag som manusförfattare, producenter eller andra högre positioner. Detta kan bero på en rad olika saker som att en homogen grupp sitter med makten och anställer människor i deras eget nätverk, vilket gör att homogeniseringen blir tydligare (Meijer, 2001). De anställer således människor i deras kontaktnät med samma bakgrund och tankar, därför leder det sällan till en förändring i det som produceras. Det kan också bero på att minimera den ekonomiska risken. Många mediebolag går den säkra vägen och skapar filmer med upprepade karaktärsdrag gång på gång, eftersom det tidigare fungerat ekonomiskt och på så sätt är det riskfritt.

Detta överensstämmer med Adornos (1973) teori om kulturindustrin, det vill säga att beslutsfattarna i Hollywood massproducerar filmer för ekonomisk vinning och skapar en standardisering genom att använda samma handling och karaktärer om och om igen. Samtidigt kan det ifrågasättas om en icke-representativ filmproduktion är det enda sättet att generera maximal ekonomisk vinst. Ett tydligt exempel är Netflix som tagit vara på saknaden av filmer och serier med representation på marknaden. Det har visats att det finns en efterfråga på filmer och serier med en större variation av berättelser, men även representation av minoriteter överlag. Genom Netflix frammarsch på marknaden har det bevisats att filmbolag kan göra ekonomisk vinst på andra typer av filmprodukter än den standardiserade som alltid har skapats (Molina-Guzman, 2016). Netflix uppkomst kan ses som en form av kulturrestans där publiken valt att konsumera en icke-traditionell mediekanal som streaming är och flyttat makten från de traditionella makthavarna inom Hollywood. Netflix har

genom publikforskning sett vad som saknats och vad som det funnits ett behov av på marknaden, vilket har gett resultat och förändrat marknaden (Liebes & Katz, 1990:4).

Det har inte blivit bättre med representationen av kvinnor och etniska minoriteter i filmbranschen de senaste åren, snarare har det tvärtom blivit färre (Molina-Guzman, 2016). Därför är den kritiken mot den hegemoniska strukturen förståelig eftersom det uttalade målet är att skapa en större inkludering inom filmbranschen. För att bryta mot den hegemoniska maktstrukturen säger Barack Obama:

I think that when everyone's story is told, then that makes for better art. It makes for better entertainment. It makes everybody feel part of one American family. So I think, as a whole, the industry should do what every other industry should do, which is to look for talent, provide opportunity to everybody. And I think the Oscar debate is really just an expression of this broader issue. Are we making sure that everybody is getting a fair shot? - Barack Obama (Miller, 2016).

Obama menar att när det finns mångfaldiga berättelser skapas det bättre konst samt bättre underhållning och det gör att alla kommer känna sig som en del av den amerikanska familjen. Obama anser också att diskussionen angående Oscarsgalan är en del av ett större samhällligt problem, där han menar att The Academy borde utgå ifrån människors förmåga, potential och ge möjlighet till alla, vilket borde gälla för alla branscher i USA. För att få större representation i filmbranschen och bryta den existerande hegemoniska strukturen menar Lee att det krävs förändring och han förklarar med ett exempel hur det skulle kunna fungera:

We need a Rooney rule, some type of rule. In the NFL, if a head-coaching job opens up or a senior executive position, you cannot hire anyone until you interview minority candidates. And that has increased the number of minority coaches and executives in the NFL, and that should be used, we need to widen the pool - Spike Lee (Lewis, 2016).

Med detta citat förklarar Lee att lösningen kan vara Rooney rule som används inom den amerikanska basebolligan NFL. Varje gång det är dags för anställning måste det intervjuas minst en minoritet för att kunna göra en anställning. Lee anser att detta är ett bra sätt att skapa mångfald på Oscarsgalan på ett långsiktigt sätt. Denna regel kan låta bra i teorin, men samtidigt betyder det inte att den löser de representationsproblem som upplevs finnas bland Oscarsgalans nomineringar. Bristerna med regeln är att bara för att fler etniska minoriteter intervjuas garanterar det inte att man kommer anställa dem. Om beslutstagarna endast anställer personer inom samma nätverk betyder det inte att Rooney rule förändrar problemet där hegemoniska strukturer håller sig intakta, men det finns möjlighet att chanser för att etniska minoriteter kan anställas. Både Obama och Spike Lee

menar att Hollywood och makthavarna borde utgå från människors förmåga, potentialer och ge möjlighet till alla oavsett hur de ser ut och var de kommer ifrån, då mångfald i berättelser skapar en bättre konst och gör så att alla känner sig inkluderade. För att nå detta krävs en förändring i den homogena hegemoniska strukturen som existerar i Hollywood.

7.3 Institutionaliserad rasism och utlämnade representation

Debatten om representation i nomineringar till Oscarsgalan kännetecknades också av institutionaliserad rasism och utlämnade representation. I detta avsnitt diskuteras den hegemoniska strukturen i The Academy men även i Hollywoods filmbransch. Kändisarna debatterar om detta på följande sätt.

Michael Caine intervjuades i BBC:s radio 4 program "Today" och diskuterade där Oscarsgalan 2016 generellt i och med kritiken galan fick:

There's loads of black actors. In the end you can't vote for an actor because he's black. You can't say 'I'm going to vote for him, he's not very good, but he's black, I'll vote for him'. You have to give a good performance and I'm sure people have I saw Idris Elba (in *Beasts Of No Nation*). I thought he was wonderful. Be patient Of course it will come. It took years to get an Oscar, years - Michael Caine (Today, 2016).

Michael Caine förklarar att det finns många svarta skådespelare. Han menar att problemet inte ligger i att det saknas svarta skådespelare eftersom det finns ett stort antal. Han förklarar att bara för att man vill ha mångfald kan man inte enbart rösta på någon på grund av att personen är deras hudfärg. Med detta menar Caine att saknaden av etniska minoriteter i nomineringen beror att prestationerna inte varit tillräckligt bra. Han menar att om det finns bra prestation så kommer människor rösta på personen oavsett utseende och att man borde ha tålamod. Självtog det honom fler år att vinna en Oscar. Samtidigt förklarar Caine att det fanns en bra prestation och menar att Idris Elbas prestation i "Beast of No Nation" var underbar. Där kan man ifrågasätta Caines förklaring, att om du gör en tillräckligt bra prestation så kommer man få röster, efter som Idris Elba inte blev nominerad. Det kan finnas andra orsaker till varför Idris Elba inte blev nominerad. Det kan ses om utlämnand representation, som enligt Coleman och Yochim (2008:1-3) är ett sätt att exkludera olika människor från att vara representerade i medier. Caines reflektion är till en viss del lik Charlotte Ramplings, som i en fransk radio intervju "Radio Europa 1" tillfrågades om vad hon tyckte om kritiken som kommit mot Oscarsgalans nomineringar i samband med #OscarsSoWhite. Hennes svar löd:

It is racist to whites. One can never really know, but perhaps the black actors did not deserve to make the final list. Why classify people? These days everyone is more or less accepted... People will always say: 'Him, he's less handsome'; 'Him, he's too black'; 'He is too white'... someone will always be saying 'You are too' [this or that]... But do we have to take from this that there should be lots of minorities everywhere? - Charlotte Rampling (Child, 2016).

Charlotte Rampling säger att kritiken mot Oscarsgalans brist på representation är rasistiskt mot vita människor. Hon undrar varför människor behöver klassificeras i olika kategorier, hon ställer sig kritisk till kritiken mot Oscarsgalan 2016 och frågar sig varför det måste vara en massa minoriteter överallt. Hon framhåller sin tanke om att Oscarsgalan 2016 inte var exkluderande utan att svarta/etniska minoriteter kanske inte förtjänade att vara nominerade. Detta är liknande tankar som Caine har när han förklarar att om en skådespelare förtjänar att vara med så kommer The Academy att rösta fram denne oavsett hur hen ser ut. Caine och Rampling litar blint på att The Academy inte påverkas av andra faktorer än prestationer. Cameron Bailey reflekterar kritiskt över vad Charlotte Rampling har sagt, med att säga att;

If Rampling was willing to say this in a formal interview, how many in the film industry think it privately? -Cameron Bailey (Child, 2016).

Cameron Bailey ställer sig frågande till Ramplings uttalande och menar att om hon kan uttrycka sig på det sättet i en formell intervju som allmänheten kan ta del av, tänker hon dessa tankar privat. Bailey menar att det är en självklarhet att filmindustrin måste spegla samhället. Ett sådant tankesätt som Rampling har anser Bailey vara bakåtsträvande. Bailey menar att människorna som sitter på den hegemoniska makten har ett bakåtsträvande tankesätt där deras tankar och åsikter påverkar vad och hur de röstar. Baileys tankesätt kan jämföras med Danny DeVitos reflektion. DeVito blev intervjuad av Associated Press på Sundance Film Festival angående #OscarsSoWhite och förklarade då:

This is one example of the fact that even though some people have given great performances in movies, they weren't even thought about. We're living in a country that discriminates and has certain racial tendencies, racist tendencies - Danny DeVito (Shepherd, 2016).

Danny DeVito förklarar att det funnits väldigt bra skådespelarinsatser bland etniska minoriteter men de har inte ens blivit tilltänkta för nominering. Han menar att USA är ett samhälle där det finns rasistiska tendenser och att det därför är ett större problem. Dessa rasistiska tendenser tror Bailey finns i The Academy med tanke på Ramplings åsikter kring #OscarsSoWhite. Bailey och DeVito menar att rösterna påverkas av människor privata och rasistiska åsikter vilket gör att det inte skapas

en rättvis nominering. Danny DeVito säger att de diskriminerande och rasistiska tendenserna som finns i det amerikanska samhället kan genomsyra The Academy också. Att Rampling och Caine litar blint på The Academy kan vara naivt. När DeVito säger att det funnits väldigt bra skådespelarinsatser bland etniska minoriteter men att de inte ens blivit tilltänkta för nominering, kan detta sägas exemplifiera koncepten av utelämnad representation. Enlighet DeVito förtjänar dessa personer att vara nominerade i galan.

En av de största filmskaparna i Hollywoods historia, Steven Spielberg, intervjuas av The Hollywood Reporter och diskuterar The Academy:

You have to look back a couple of years, where Lupita [Nyong'o] was recognized for 12 Years a Slave [and] 12 Years a Slave won best picture, you know? I don't believe that there is inherent or dormant racism because of the amount of white Academy members. I'm also not 100 percent sure that taking votes away from Academy members who have paid their dues and maybe are retired now and have done great service — maybe they've not won a nomination, which would have given them immunity to the new rules, but they have served proudly and this is their industry, too — to strip their votes? I'm not 100 percent behind that - Steven Spielberg (Feinberg, 2016).

Enligt Steven Spielberg är Oscarsgalan inte rasistisk med tanke på att Lupita Nyong'o vann bästa kvinnliga biroll år 2013 i filmen "12 Years a Slave", som samma år vann priset bästa film på Oscarsgalan. Han tror inte Oscarsgalan är rasistisk även om en stor majoritet av medlemmarna i The Academy är vita, till skillnad från DeVito och Bailey som menar att det finns rasistiska tendenser i The Academy. Filmen "12 Years a Slave" handlar om det amerikanska slaveriet, vilket kan kopplas till Staffs (2016) artikel om att det oftast handlar om samma narrativ i filmer som handlar om svarta människor. Det är liknande filmer och berättelser om och om igen om slaveri, tyranniskas, drogproblem osv. Problemet är inte om The Academy är rasistisk eller inte utan man kan förstå det i relation till Erigha (2015) som menar att det saknas kreativitet och mångfald hos beslutsfattarna i Hollywood. Detta gör att nya berättelser inte skapas och att samma används om och om igen. Detta kan tolkas som att det finns ett problem med att en stor majoritet av medlemmarna i The Academy är vita, om samma filmer får uppmärksamhet och blir nominerade. När Spielberg tar upp att Lupita Nyong'o tidigare har vunnit en Oscar för filmen "12 Years a Slave" som ett exempel, menar han att det sker representation på Oscarsgalan av etniska minoriteter och att The Academy inte är rasistisk. Men han tar inte hänsyn till att svarta skådespelare endast uppmärksammas när de spelar stereotypiska karaktärer. Pallas (2011) diskuterar precis detta, i teorin om vithet begreppet att filmer som görs handlar om "white savior" där etniska minoriteter räddas av vita personer. Även filmer som uppmärksammas där det finns etnisk minoritet representerad har ofta stereotypiska handlingar

och karaktärer som slavar, korrupta poliser eller personer med missbruksproblem. Det skapas en förenklad bild om en viss grupp människor och det blir en form av sanning för mottagaren (Hall, 2013:247). O'Shea Jackson Sr, mer känd som Ice Cube, svara skämtsamt på frågan om varför "Straight Outta Compton" inte var nominerad svarar:

Maybe we should've put a slave in "Straight Outta Compton", just one random slave for the Academy members to recognise us as a real black movie - Ice Cube (Jack, 2016).

Ice Cube menar att filmen "Straight Outta Compton" endast hade kunnat bli nominerad om den handlade om stereotypiska karaktärer. När Steven Spielberg säger att det inte är rätt tillvägagångssätt att ta bort medlemskapet i The Academy och därmed rösträtten från äldre personer för att få bättre mångfald bland de nominerade, tyder det på att han är emot en förändring i den hegemoniska strukturen. Han tycker inte att det är rätt att människor måste ge upp sin rösträtt och därmed makten de sitter på. För att kunna förändra bilden på representationen krävs en vilja att ge upp politisk, ekonomisk och kulturell makt, vilket Spielberg är emot.

Eftersom det diskuterats att problemet varit att nästan alla som röstar är vita men också att åldern är för hög då genomsnittsåldern är 63 år bland de som hade rösträtt. Både Caine (85 år) och Rampling (72 år) är över genomsnittsåldern och vita. Därmed är båda personerna en del av det som kritiken är riktad mot. Därför finns det en grund för kritiken och ifrågasättandet, som Bailey påpekar, då tankesättet liknar det i The Academy. Dessa personer tycker inte att representation är viktigt bland Oscarsnomineringar och anser att kritiken mot The Academy inte har någon grund, Clint Eastwood (87 år) som också faller inom samma kategori som Rampling och Caine blev intervjuad av den kända medieplattformen TMZ som fungerar som typ paparazzis och åker runt i Hollywood för att intervjua kända personer. Han svarade att det finns tusentals människor i The Academy och att majoriteten inte vunnit en Oscar. Han fortsätter sedan med att säga att många människor gråter:

I don't know anything about it. All I know is there's thousands of people in the Academy, and the majority of them haven't won Oscars. A lot of people are crying, I guess - Clint Eastwood (Shepherd, 2016).

Spielberg fortsätter diskutera när han fick frågan om han tänker på att inkludera människor när han anställer:

Look, I have two black children, you know? I've been colorblind my entire life. When you just look at the films I've made, and look at the people who've worked on those films — look at the diversity within the crew, within the cast — I've always [had it] - Steven Spielberg (Feinberg, 2016).

Med detta uttalande förklarar Steven Spielberg att han alltid haft mångfald i sina filmer och han har två svarta adoptivbarn och därför är färgblind. Enligt Pallas (2011) som menar att vithet endast blir osynligt om man är en del av normen vilket Spielberg är. På så sätt är det enkelt för honom att säga att han inte ser skillnad på människor på grund av hudfärg och därmed är färgblind. Samma sak gäller Rampling, Caines och Eastwood eftersom de också är en del av normen blir det svårt för dem att se orättvisorna som många påpekar finns i representationen kring Oscarsgalan (Dyer, 1997).

7.4 Mångfald i samhället borde speglas på Oscarsgalan

Matt Damon, Ellen Page och Steve McQueen hävdar alla att mångfalden som existerar i samhället borde speglas i Oscarsgalan.

Damon var intervjuad av Us Weekly Magazine på en Sundance Film Festival röda mattan nio dagar efter Oscarsgalans nomineringen. Han berättade att;

You know, it's shameful and embarrassing, there's two years in a row that there are no people of color nominated. That's insane. We're talking about huge systemic injustices around race and gender that are a lot bigger than the Oscars. They're massive issues in our industry and in our country. - Matt Damon (Rosenbloom & Lee, 2016).

Enligt detta citatet säger Damon att det är skamligt och pinsamt att det har hänt två år i rad att icke-vita människor inte är nominerad, han säger också att det är ett stort frågetecken angående orättvisa runt ras och kön i industrin samt i landet i stort. Ellen Page blev intervjuad av the Wrap där hon förklarar:

It's awful, and I think what just happened in regards to the nominations two years in a row is a reflection of the industry itself, and the lack of diversity in all positions. It's so upsetting that we're still having this conversation. I don't know what to say other than it's so disheartening, and I feel like we all have to be doing what we can to make a change, because we're supposed to be telling stories that reflect human experience, and we can't just be showing one group of people - Ellen Page (Kenneally, 2016).

Ellen Page förklarar att bristen på mångfald bland de nominerade är katastrof, hon förklarar att två år i rad saknas det helt etniska minoriteter representerade. Ellen Page menar att historierna som

berättas måste expanderas och spegla samhället, det går inte enbart att berätta historier för ett perspektiv, det går inte att endast visa en grupp av människor.

Steve McQueen blev intervjuad i en djupgående intervju av The Guardian där han i en del av intervjun diskuterar vitheten på Oscarsgalan:

This is exactly like MTV was in the 1980s. Could you imagine now if MTV only showed music videos by a majority of white people, then after 11 o'clock it showed a majority of black people? Could you imagine that happening now? It's the same situation happening in the movies - Steve McQueen (Rose, 2016).

McQueen förklarar att historien om hur MTV brukade behandla svarta artister de brukade spela deras musik efter bästa sändningstid och förklarar det i relation till Oscarsgalan och menar att det är det som händer just nu inom filmbranschen.

Page, McQueen och Damon menar att det är oacceptabelt att det än i dagens samhälle kan förekomma total avsaknad av etniska minoriteter bland de som är nominerade till Oscarsgalan, så som var fallet 2016. Två år i rad har det varit enbart vita personer nominerade i kategorierna årets manliga skådespelare, årets kvinnliga skådespelare, årets manliga biroll och årets kvinnliga biroll. Avsaknad av representation har stor effekt på de grupper som inte representeras. Dessa grupper kan känna sig oviktiga eller osynliga. Det skapas symbolic annihilation, om människor fortsätter konsumera samma eller liknande medieinnehåll. Människor kommer tillslut att anpassa sig till medieinnehållet och därigenom associera det de ser med den sociala verkligheten. När personer ser sig själva representerade i Hollywood eller exempelvis på Oscarsgalan, så skapar det en vilja och ett intresse för att bli skådespelare eller jobba inom filmindustrin. Om etniska minoriteter inte är representerade, är det svårt för dem att bli intresserade av att jobba inom filmindustrin (Coleman & Yochim, 2008). Detta belyser Oprah Winfrey under sitt tacktal under Golden Globes awards:

In 1964, I was a little girl sitting on the linoleum floor of my mother's house in Milwaukee watching Anne Bancroft present the Oscar for best actor at the 36th Academy Awards. She opened the envelope and said five words that literally made history: 'The winner is Sidney Poitier.' Up to the stage came the most elegant man I had ever seen. I remember his tie was white, and of course his skin was black, and I had never seen a black man being celebrated like that. I tried many, many times to explain what a moment like that means to a little girl, a kid watching from the cheap seats as my mom came through the door bone tired from cleaning other people's houses. But all I can do is quote and say that the explanation in Sidney's performance in Lilies of the Field: 'Amen, amen, amen, amen.' - Oprah Winfrey (Strause, 2018).

Winfrey förklarar hur betydelsefullt ögonblicket när Sidney Poitier vann priset som första svarta person var för henne och hur det inspirerade henne till att följa sina drömmar. Det var möjligt för människor som såg ut som henne att lyckas. Därför är missnöjet hos Page, Damon och McQueen förståeligt eftersom det man ser har stor betydelse. De som inte representeras uppfattas som att de inte existerar och blir därmed utelämnade, på så sätt symbolic annihilation (Coleman & Yochim, 2008).

8. Sammanfattning / Slutsats

Denna forskning ska ses som en del av ett forskningsområde, den har belyst en bild av representation i nomineringar till Oscarsgalan och problematiken kring representationen av etniska minoritet i media. Det centrala i undersökningen har varit att se vad för åsikter som lyfts fram, vilka positioneringar som framkom i debatten och hur kändisarna uttrycker sig. Vi har analyserat citat från 19 kändisar med hjälp av vår forskningsöversikt och utifrån teoretiska begrepp som representation, vithetsstudier och politisk ekonomi. Studiens resultat stämmer överens med tidigare forskning. Utifrån analysen har vi kunnat se att det finns en orättvisa i nomineringarna och brist på representation, I enlighet med Hall (2013) har vi kunnat se att kändisarna har samma grundläggande kulturella och språkliga koder och på så sätt så kan de förstå att det finns brist på representation. Vi har även, genom stöd av Molina-Guzmans (2016) forskning, kunnat se att det finns en kamp om hegemonisk makt. Där kändisar debatterar om att det krävs en förändring i den homogena hegemoniska strukturen för att få en förändring i representationen bland de nominerade till Oscarsgalan. Vi kan se ett missnöje mot etablissemangen där vita äldre män sitter på makten och bestämmer vilka filmer och skådespelare som får ett erkännande. Vi kan även se att det finns kändisar i debatten som inte vill förändra den hegemoniska strukturen eftersom de gynnas av den.

Vidare har vi kunnat utläsa från debatten att bristen på representation kan ha att göra med de rasistiska tendenserna som finns i det amerikanska samhället och som speglar The Academy där en stor majoritet av de röstberättigade är vita och över 60 år. Utifrån Pallas (2011) och Dyer (1997) kan vi se att eftersom den vita majoriteten är normen blir det svårt för dem att se orättvisorna, som många påpekar finns i representationen kring Oscarsgalan. I debatten påpekas det också att mångfalden som finns i det amerikanska samhället borde synas på Oscarsgalan. Avsaknad av representation skapar exkludering och symbolic annihilation vilket gör att människor känner sig oviktiga och osynliga. I debatten diskuteras det även att representation på Oscarsgalan inte enbart är ett problem hos The Academy utan ett problem som börjar i samhället där rekryteringsprocesser hos beslutsfattare måste förändras så att etniska minoriteters historier och berättelser också sprids. Genom analysen har vi sett att hela debatten genomsyras av en kamp om hegemonisk struktur.

8.1 Slutdiskussion Israel Wasaja

I denna sista del tar vi upp kritiska tankar kring insamlingstekniker och metoder, etiska överväganden, aspekter som inte kunde fördjupas på grund av studiens avgränsning, samt framtida forskningar som kan förbättra denna studie.

Till att börja med, anser jag att det är relevant att poängtera hur lärorik denna utförda studie har varit för en person som mig. Innan vi påbörjade denna forskning hade jag personligen mycket begränsad kunskap om Oscarsgalan generellt, således också om nomineringarna till Oscarsgalan 2016. Följaktligen innebar forskningsområdet inte bara ett nytt ämne för mig utan även ett intressant sådant genom att följa hur reaktionerna till nomineringarna utvecklades bland olika mediekkanaler.

Med stöd av vår dialogiska analysmetod samt modellen vi skapat, har vi studerat debatten angående brist på representation bland nomineringarna till Oscarsgalan 2016. I denna del handlar reflektionen om insamlingsteknik av analysmaterialet. Insamlingen av empiriskt material gjordes genom att plocka ut kändisarnas citat återgivna av någon annan. I detta fall är det lägligt att lyfta fram för- och nackdelar med denna insamlingsteknik. Fördelen med att använda dessa citat som redan återberättats och transkriberats är att det är tidssparande. Insamlingen av det empiriska materialet blev effektivt eftersom det gjordes genom att kopiera och klistra in materialet. Vi forskare behövde inte träffa dessa personer för att få ta del av deras åsikter om galan, mycket fanns redan transkriberat. På så sätt blev denna insamlingsteknik både tidssparande och resurssparande. Nackdelen med denna insamlingsteknik är att materialet redan var tillgängligt vilket innebar att det inte fanns utrymme att interagera direkt med kändisarna. Detta kan i sin tur leda till missförstånd av vad kändisarna egentligen ville förmedla. En annan nackdel är att vi forskare fick andrahandsinformation. Det vill säga, vi var tvungna att finna mening från redan utvalda citat som kanske tagits ur sin kontext. En dialogisk textanalysmetod var lämplig i denna studie då den vägledde organiseringen men även i tolkningen av materialet, för att generera pålitliga resultat i vår studie.

Vår studie är en kvalitativ studie och i enlighet med Merriam (1994) är forskaren mätinstrumentet inom en kvalitativ studie. Därför vill jag ytterligare lyfta fram att jag en forskare med afrikansk bakgrund, och därför vill jag inte underkasta betydelsen det kan ha haft i denna studie. Detta med tanke på att studien handlade om kritiken riktad mot Oscarsgalans för att inte ha inkluderat svarta människor och generella brist på mångfald i sina nomineringar. Det kan hända att en annan forskare med skiljaktig bakgrund/ras än jag, hade fått samma eller liknande resultat som oss i denna studie.

Samtidigt har jag, forskaren i denna studie, eftersträvat att producera tillförlitlig och opartisk förståelse av kändisarnas reflektioner. Därför använde vi oss av dialogisk textanalys, forskningsöversikt och valde vetenskapliga teorier som stöd.

I denna del introducerar jag aspekter som inte kunde fördjupas på grund av studiens avgränsning och ger även förslag på framtida forskningsområden. När vi analyserade kändisarnas citat/reflektioner fokuserade vi på att finna ett sätt att förstå vad kändisarna hade sagt om nomineringarna till Oscarsgalan 2016. I analysen förekom det många liknande citat om Oscarsgalans brist på mångfaldig representation. Det var många kändisar som upprepade samma exempel på filmer som de ansåg förtjäna en nominering, men som av olika anledningar inte nominerades. Kändisarna upprepade även att det behövs förändringar inom röstmedlemskapen i The Academy för att nomineringarna ska bli rättvisa. Det jag vill lyfta fram är att det förekom upprepade uttalanden från kändisarna och det är inte något vi analyserade närmare på grund av studiens avgränsning. Vi studerade inte effekten som upprepning av meningar kan ha på mottagaren. Detta är någonting som jag vill uppmärksamma och ser på i enlighet med Jäger och Maier (2009) att en skild mening inte kan förändra någonting, utan det är den ständiga upprepningen av meningen som faktiskt får effekt. På grund av att kändisarna som kritiserade The Academy uttryckte sig på ett upprepande sätt, anser jag att det skapades en bild av The Academy och Hollywood som partiska institutioner speglade av hegemonisk makt.

Därför vill jag slutligen föreslå användningen av kritisk diskursanalys för framtida forskning. Utifrån van Dijks (1993) kritiska diskurs principer skulle The Academy och Hollywood betraktas som kraftfulla eliter som upprättar, upprätthåller, berättigar, fördömer eller ignorerar social ojämlikhet och orättvisa. Med detta kan kändisarnas citat om Oscarsgalan studeras som en diskurs och inte just som en dialog. Genom att betrakta kändisarnas citat som en diskurs skulle det skapas möjlighet att kritiskt överväga om det som sagts av kändisarna är sant eller inte. Det skulle också ge en djupare förståelse av vad citaten vill förmedla. Kritisk diskursanalys skulle även bidra till att studera vilka typ av filmer som tas upp i kändisarnas uttalande i relation till filmerna som nominerades. Kritisk diskursanalys skulle ytterligare öppna upp för studier och jämförelser av nomineringarna i Oscarsgalan under olika tidsperioder, där man kan skaffa sig en mer genomgripande bild och på så sätt vidare kunna problematisera den hegemoniska maktdistributionen som förekommer.

8.2 Slutdiskussion Mohamed Wehelie

I den avslutande diskussionen har jag som avsikt att lyfta fram styrkor och svagheter med studien, samt tankar som inte har kunnat utvecklas och fördjupas i analysen med anledning av studiens avgränsningar. Utöver detta kommer jag även att diskutera hur framtida forskning kan göras inom området. Först och främst finner jag det relevant att diskutera mitt intresse för studien och min position som forskare. Filmer och serier är något som alltid har intresserat mig sedan barnsben. Således var det intressant för mig att se hur filmer och serier dels påverkar hur vi ser på andra människor, dels hur de kan påverka vad vi tänker om oss själva. Visuella medier ger oss till viss del en bild av hur världen fungerar och vår plats i den. När jag var yngre saknade jag medvetenhet kring hur min mediekonsumtion påverkade min identitet och hur jag såg på mig själv och omvärlden. När jag ser tillbaka på det nu, kan jag se hur det påverkat min identitet till att istället för att vara en individ försökt anpassa mig till olika persontyper som medier producerar. Även om jag i dagsläget känner till problematiken har det blivit en del av min identitet (Boboltz & Yam, 2017).

Vår studies främsta styrkor är att vi använder oss av dialogisk textanalys, som innefattar att arbeta nära texter och att undersöka meningsskapande. Vi har på så sätt kunnat analysera materialet på ett djupare plan. Metoden har varit nödvändig för oss för att kunna analysera citaten som en debatt. Metoden tillät också oss att skapa en egen modell utifrån den dialogiska textanalysens riktlinjer och därmed kunde vi analysera studien utifrån våra forskningsfrågor. Dialogisk textanalys som metod utgår på att tolka texter, därför kan det vara en nackdel eftersom att personer tolkar texter på olika sätt. En annan nackdel med vår studie är att vi tagit citat från olika mediekanaler vilket gör att vi måste ha tillförlit till att journalisterna transkriberat materialet på ett korrekt sätt.

Ett annat perspektiv som förtjänar lite mer utrymme är nya aktörer som förändrat marknaden med hjälp av digital teknik samt utvecklingen av streamingtjänster. Ett exempel är Netflix som tagit vara på saknaden av mångfald i filmbranschen och strategiskt riktar in sig på att skapa mångfald. Detta arbete avser inte bara mångfald framför kameran, men också bakom den genom att skapa mångfald bland manusförfattare och producenter (Molina-Guzman, 2016).

Netflix skapade inte egna produktioner till en början utan köpte in rättigheter till filmer för att kunna publicera innehållet på sin plattform, men har på senare år börjat skapa egna produktioner. De Netflix-producerade filmerna/serierna: "Master of None", "Orange is the New Black", "Narcos" och "Beast of no Nation" har alla blivit hyllade och faller inte inom ramarna för Hollywoods traditionella standardiserade produktion. Många kändisar nämnde att Idris Elbas prestation i "Beast

of no Nation” förtjänade att bli nominerad till Oscarsgalan 2016, vilket visar på att bra filmer och bra prestationer kan skapas även med mångfald.

Genom sina framgångar har Netflix visat att produktioner med mångfald är framgångsrika och har förändrat marknaden. Netflix har satt press på de större filmproduktionsbolagen vilket också gjort att mångfald börjat prioriteras hos en del andra filmbolag. Filmer som “Black Panther” har visat att det inte är verklighetstroget att endast filmer med majoriteten vita skådespelare kan nå bra resultat och göra stor ekonomisk vinst. “Black Panther” slog massor med rekord, bland annat mest förköpta film någonsin och på tionde plats för mest inkomstbringande filmer någonsin. Nyckeln till succén stavas representation, kanske bidrar representation till en förändring hos filmbolagen där vita män tidigare valt att främst satsa på filmer med rollfigurer som liknat dem själva (Rolli, 2018).

I vår studie har vi inte inkluderat ett intersektionellt feministiskt perspektiv som skulle bredda och fördjupa forskningen. För framtida forskning är ett förslag att inkludera intersektionellt feministiskt perspektiv. Detta för att förstå mer djupgående hur maktordningar baserade på kategorier som kön, etnicitet, ras, sexualitet, funktionalitet och klass samverkar med varandra på olika sätt och skapar ojämlikheter, diskriminering och förtryck. Vi har under studiens gång noterat att ras och etnicitet inte är det enda sättet människor diskrimineras på under Oscarsgalan och Hollywood i stort. Utan att det finns andra perspektiv som klass, kön, sexualitet och funktionalitet. Därför skulle det vara en idé för framtida forskning att inkludera ett intersektionellt feministiskt perspektiv.

9. Källförteckning

Tryckta källor

Adorno, T. W. & Horkheimer, M (1973) *Dialectic of Enlightenment*. London: Allen Lane.

Ahmed, Sara (2011) *Vithetens Hegemoni*. Hägersten: Tankekraft.

Dyer, Richard. (1997) *White*. Routledge, London

Engdahl, Oscar & Larsson, Bengt (2011). *Sociologiskt Perspektiv*. Lund: Studentlitteratur AB.

Hall, Stuart (red.) (1997). *Representations. Cultural Representations and Signifying Practices*. London: Sage.

Holt, Jennifer & Perren, Alisa (2009) *Media Industries History, Theory and Method*. London: John Wiley Sons.

Laughey, Dan (2007). *Key Themes in Media Theory*. Maidenhead: Open University.

Ledin, J, Moberg, U. (2010) *Textanalytisk metod. I: Ekström, Mats och Larsåke Larsson (red). Metoder i kommunikationsvetenskap. Andra edn, Lund: Studentlitteratur. ss. 153-178.*

Lundell, Åsa Kroon (2010), *Dialogisk analys. I: M Ekström & L Larsson (eds), Metoder i kommunikationsvetenskap. Andra edn, Studentlitteratur, Lund, ss. 243-264.*

Lippmann, Walter (1956) *Public Opinion*, New York: Macmillan.

Merriam, Sharan B (1994) *Fallstudien Som forskningsmetod; studentlitteratur 1994, Lund*

Pallas, Hynek (2011). *Vithet: I svensk spelfilm 1989-2010*. Göteborg :Filmkonst.

Wiggershaus, Roy (1995). *The Frankfurt School: Its History, Theories, and Political Significance*. USA: Massachusetts Institute of Technology.

Elektroniska källor

BBC. (2016) Oscars 2016: George Clooney and Lupita Nyong'o add to criticism. Tillgänglig: <http://www.bbc.com/news/entertainment-arts-35360113> (Hämtad 2018-03-16)

Boboltz, S. & Yam, K. (2017). Why On-Screen Representation Actually Matters. Huffingtonpost. Tillgänglig: https://www.huffingtonpost.com/entry/why-on-screen-representation-matters_us_58aeae96e4b01406012fe49d (Hämtad 2018-03-19)

Boone, John (2016). EXCLUSIVE: Viola Davis Speaks Out on Academy Awards Boycott: 'The Problem Is Not With the Oscars'. EOnline. Tillgänglig: http://www.etonline.com/news/180549_exclusive_viola_davis_speaks_out_on_oscars_boycott (Hämtad 2018-04-02)

Child, Ben (2016). Oscars 2016: Charlotte Rampling says diversity row is 'racist to white people' Tillgänglig: <https://www.theguardian.com/film/2016/jan/22/oscars-2016-charlotte-rampling-diversity-row-racist-to-white-people> (Hämtad 2018-03-26)

Coleman & Yochim (2008) The Symbolic Annihilation of Race: A Review of the "Blackness" Literature. Tillgänglig: <https://deepblue.lib.umich.edu/bitstream/handle/2027.42/60140/Symbolic%20Annihilation.pdf?sequence=1&isAllowed=y> (Hämtad: 2018-02-28).

Davis, Kathy (2008). Intersectionality as buzzword: A sociology of science perspective on what makes a feminist theory successful. *Feminist Theory*. Tillgänglig: <http://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/1464700108086364> (Hämtad 2018-04-09)

Dibdin, Emma & Fletcher Rosie. (2018) Who votes for the Oscars? The ins and outs of Academy voting explained. *Digital Spy*. Tillgänglig: <http://www.digitalspy.com/movies/oscars/feature/a621921/who-votes-for-the-oscars/> (Hämtad 2018-03-12).

Erigha, Maryann (2015) Race, Gender, Hollywood: Representation in Cultural Production and Digital Media's Potential for Change. *Sociology Compass* 9/1 (2015): 78–89
Published by: John Wiley & Sons Ltd. 10.1111/soc4.12237 <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/pdf/10.1111/soc4.12237> (Hämtad 2018-03-19)

Feinberg, Scott (2016) Steven Spielberg Supports Diversity in Academy, "Not 100 Percent Behind" Current Plan, Calls for Limits on Oscar Campaigning (Exclusive) Tillgänglig: <https://www.hollywoodreporter.com/race/steven-spielberg-supports-diversity-academy-864310> (Hämtad 2018-03-26)

Galloway, Stephen (2016) Academy President Issues Lengthy Statement on Lack of Oscars Diversity. Tillgänglig: <https://www.hollywoodreporter.com/news/oscars-academy-president-cheryl-boone-857016> (Hämtad 2018-04-10)

Gumbel, Andrew (2006). Racism in comedy: Kramer's sense of humour failure Tillgänglig: <https://www.independent.co.uk/news/world/americas/racism-in-comedy-kramers-sense-of-humour-failure-425291.html> (Hämtad: 2018-03-28).

Hooton, Christopher. 2016. Oscars nominations 2016: Complete list of nominees announced – so will Leonardo DiCaprio finally win? Independent. 14 januari. Tillgänglig: <http://www.independent.co.uk/arts-entertainment/films/news/oscar-nominations-2016-full-list-of-nominees-announced-a6812136.html> (Hämtad 2018-03-26).

Izundu, C. (2016) Oscars So White: What people are saying about diversity in Hollywood. BBC. Tillgänglig: <http://www.bbc.co.uk/newsbeat/article/35349772/oscars-so-white-what-people-are-saying-about-diversity-in-hollywood> (Hämtad: 2018-02-26).

Jack, Fisher (2016) ICE CUBE: MAYBE THEY SHOULD'VE PUT 'A SLAVE' IN 'STRAIGHT OUTTA COMPTON. Tillgänglig: <https://www.eurweb.com/2016/01/ice-cube-thinks-maybe-they-shouldve-put-a-slave-in-straight-outta-compton/#> (Hämtad 2018-03-26).

Jäger, Seigfried & Maier Florentine. (2009) Theoretical and methodological aspects of Foucauldian critical discourse analysis and dispositive analysis. I Wodak, Ruth & Meyer, Michael (red). *Methods of Critical Discourse Analysis*. London: Sage Publications, 34-61. (Hämtad 2018-09-12)

Kenneally, Tim (2016). Ellen Page Calls Hollywood's Lack of Diversity 'So Disheartening' (Video) Tillgänglig: <https://www.thewrap.com/ellen-page-calls-hollywoods-lack-of-diversity-so-disheartening-video/> (Hämtad: 2018-04-02).

Kilday, Gregg (2016) Alejandro Inarritu Says Diversity Issues Can't Be Solved by Academy Alone. Tillgänglig: <https://www.hollywoodreporter.com/news/alejandro-inarritu-says-diversity-issues-858615> (Hämtad: 2018-03-26).

Klein, H & Shiffman, K (2009) Underrepresentation and Symbolic Annihilation of Socially Disenfranchised Groups ("Out Groups") in Animated Cartoons, *The Howard Journal of Communications*, 20:1, 55-72, DOI: 10.1080/10646170802665208

Lee, Esther (2015). Oscars 2015 Nominations: Only White Actors Received Academy Award Nods and the Internet Is Outraged. Tillgänglig: <https://www.usmagazine.com/celebrity-news/news/oscars-2015-all-white-oscar-nominations-internet-outrage-2015151/> (Hämtad 2018-29-03)

Lewis, Hillary (2016) Spike Lee Going to Knicks Game Night of Oscars, "Never Used the Word 'Boycott'". Tillgänglig: <https://www.hollywoodreporter.com/news/spike-lee-going-knicks-game-857500> (Hämtad 2018-10-04)

Meijer, C. Irene (2001) The colour of soap opera. An analysis of professional speech on the representation of ethnicity. In *European Journals of culture studies* Copyright © 2001 SAGE Publications London, Thousand Oaks and New Delhi Vol 4 (2) 207–230 [1367-5494(200105)4:2; 207–230; 016870] <http://journals.sagepub.com.proxy.mau.se/doi/pdf/10.1177/136754940100400205> (Hämtad 2018-03-11)

Miller, Avery (2016) Obama Weighs in on Oscars Diversity Debate, Super Bowl. Tillgänglig: <http://abcnews.go.com/Politics/obama-weighs-oscars-diversity-debate-super-bowl/story?id=36555716> (Hämtad 2018-04-10).

Molina-Guzman, I. (2016) #OscarsSoWhite: how Stuart Hall explains why nothing changes in Hollywood and everything is changing. vol. 33, NO. 5, ss. 438-454. DOI: 10.1080/15295036.2016.1227864 (Hämtad 2018-03-02)

Oscars. 2016. Chris Rock's Opening Monolog. [online] <https://www.youtube.com/watch?v=kqhVNZgZGqQ> (Hämtad 2018-02-26)

Rolli, Bryan 2018. 'Black Panther' Proves, Yet Again, That Diversity Sells In Hollywood
Tillgänglig: <https://www.forbes.com/sites/bryanrolli/2018/02/19/black-panther-proves-diversity-sells-hollywood/#7fef3cb13198> (Hämtad 2018-10-19)

Rose, Steve (2016). Steve McQueen on the Oscars whitewash: 'I'm hoping we can look back and say this was a watershed moment' Tillgänglig: <https://www.theguardian.com/film/2016/jan/24/steve-mcqueen-oscars-whitewash-watershed-moment> (Hämtad 2018-03-26).

Rosenbloom Alli & Lee Esther (2016) Tillgänglig: <https://www.usmagazine.com/celebrity-news/news/matt-damon-on-oscar-controversy-its-shameful-and-embarrassing-w162430/> (Hämtad 2018-29-03)

Roshanian, Ayra (2016). Mel Gibson Opens Up About 2006 Arrest, Anti-Semitic Remarks: 'I've Never Discriminated Against Anyone' Tillgänglig: <http://variety.com/2016/film/news/mel-gibson-interview-anti-semitic-2006-arrest-podcast-1201902552/> Hämtad (2018-03-28)

Setoodeh, Ramin (2016). George Clooney on White Oscars: 'We're Moving in the Wrong Direction' (EXCLUSIVE) Tillgänglig: <http://variety.com/2016/film/news/george-clooney-white-oscars-1201682504/> (Hämtad 2018-03-26)

Shepherd, Jack (2016). Oscars 2016: Everyone who boycotted the Academy Awards and why, from Jada Pinkett Smith to Spike Lee. Tillgänglig: <https://www.independent.co.uk/arts-entertainment/films/news/oscars-2016-everyone-boycotting-the-academy-awards-and-why-from-jada-pinkett-smith-to-spike-lee-a6902121.html#gallery> (Hämtad: 2018-03-28).

Staff, THR (2016) #OscarsSoWhite: How to Win an Oscar if You're Black (Chart)
Tillgänglig: <https://www.hollywoodreporter.com/news/oscarssowhite-how-win-an-oscar-859613>
(Hämtad 2018-03-02)

Strause, Jackie (2018) Golden Globes: Oprah Calls for Day When Women Never Have to Say "Me Too" Again. Tillgänglig: <https://www.hollywoodreporter.com/news/oprah-winfrey-golden-globes-2018-speech-1072351> (Hämtad 2018-04-12)

The Hollywood Reporter, (2018) Tillgänglig: <https://www.hollywoodreporter.com/> <https://g.co/kgs/Gdv76x> (Hämtad 2018-03-22)

van Dijk, Teun A. (1995) Discourse semantics and ideology Tillgänglig: <http://www.discourses.org/OldArticles/Discourse%20semantics%20and%20ideology.pdf>fclid=IwAR1Us0ye4iFRFqMiRuznHX5nuMQqaGLVfYo6ZzGTtIVcHKWukJ9tygRqHQo (Hämtad 2018-10-19)

Variety, 2018 <http://variety.com/variety-about-us/> (Hämtad 2018-03-22)

Witherspoon, Reese. (2016) 21:a januari. Tillgänglig: <https://www.facebook.com/ReeseWitherspoon/posts/919872004799103> (Hämtad: 2018).

Radioprogram

Today (2016). Michael Caine: 'You can't vote for an actor because he's black' [Radioprogram]. BBC Radio 4, 22 januari. (Hämtad: 2018-03-24)

Hollywood kändisars profiler

IMDB,(2018a) Lupita Nyong'o http://www.imdb.com/name/nm2143282/bio?ref_=nm_ov_bio_sm (Hämtad 2018-03-22)

IMDB, (2018b) George Clooney http://www.imdb.com/name/nm0000123/bio?ref_=nm_ov_bio_sm (Hämtad 2018-03-22)

IMDB, (2018c) Steven Spielberg http://www.imdb.com/name/nm0000229/bio?ref_=nm_ov_bio_sm (Hämtad 2018-03-22)

IMDB, (2018e) Cheryl Boone Isaacs http://www.imdb.com/name/nm3723795/bio?ref_=nm_ov_bio_sm(Hämtad 2018-03-22)

IMDB, (2018f) Viola Davis http://www.imdb.com/name/nm0205626/bio?ref_=nm_ov_bio_sm (Hämtad 2018-03-22)

IMDB, (2018g) Chalotte Rampling http://www.imdb.com/name/nm0001648/bio?ref_=nm_ov_bio_sm (Hämtad 2018-03-22)

IMDB, (2018h) Oprah Winfrey <https://www.imdb.com/name/nm0001856/> (Hämtad 2018-03-22)

IMDB, (2018i) Clint Eastwood http://www.imdb.com/name/nm0000142/bio?ref_=nm_ov_bio_sm (Hämtad 2018-03-22)

IMDB, (2018j) Matt Damon http://www.imdb.com/name/nm0000354/bio?ref_=nm_ov_bio_sm (Hämtad 2018-03-22)

IMDB, (2018k) Reese Witherspoon http://www.imdb.com/name/nm0000702/bio?ref_=nm_ov_bio_sm (Hämtad 2018-03-22)

IMDB, (2018l) Spike Lee http://www.imdb.com/name/nm0000490/bio?ref_=nm_ov_bio_sm (Hämtad 2018-03-22)

IMDB, (2018m) Cameron Bailey http://www.imdb.com/name/nm0047172/bio?ref_=nm_ov_bio_sm (Hämtad 2018-03-22)

IMDB, (2018n) Michael Caine <http://www.imdb.com/name/nm0000323/awards> (Hämtad 2018-03-22)

IMDB, (2018o) Alejandro Inarritu http://www.imdb.com/name/nm0327944/bio?ref_=nm_ov_bio_sm (Hämtad 2018-03-22)

IMDB (2018p) Danny DeVito http://www.imdb.com/name/nm0000362/bio?ref_=nm_ov_bio_sm (Hämtad 2018-03-22)

IMDB, (2018q) Steve McQueen http://www.imdb.com/name/nm2588606/bio?ref_=nm_ov_bio_sm (Hämtad 2018-03-22)

IMDB, (2018r) Ellen Page http://www.imdb.com/name/nm0680983/bio?ref_=nm_ov_bio_sm (Hämtad 2018-03-22)

IMDB, (2018s) Ice Cube http://www.imdb.com/name/nm0001084/?ref_=fn_al_nm_1 (Hämtad 2018-03-22)